

WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO

TREŚĆ

CZĘŚĆ I

Ustawy, rozporządzenia, komunikaty: 14. Hiszpania: Ustawa Nr 1789 z dn. 26.7.1929 o własności przemysłowej (IV). 15. Indochiny: Zarządzenie z dn. 26.11.1939 o promulgowaniu francuskiego rozporządzenia z dn. 26.11.1939, dotyczącego przedłużenia terminów z zakresu ochrony własności przemysłowej. 16. Zarządzenie z dn. 29.11.1939 o promulgowaniu francuskiego rozporządzenia z dn. 29.11.1939 o wynalazkach dotyczących obrony narodowej. 17. Włochy: Dekret królewski z dn. 31.10.1941 zawierający przepisy wykonawcze odnoszące się do świadectw ochronnych na wzory przemysłowe.

CZĘŚĆ II

18. Patenty na wynalazki — udzielenie (od Nr 31384 do Nr 31463); przeniesienie własności patentów; wykreślenia z rejestru. 19. Opisy patentowe. 20. Wzory — rejestracja wzorów użytkowych (od Nr 8859 do Nr 8863) i wzoru zdobniczego Nr 6933; przedłużenie mocy obowiązującej świadectw ochronnych. 21. Znaki towarowe — rejestracja (od Nr 31901 do Nr 31930); przedłużenie ochrony prawnej znaków; zmiany w rejestrze; wykreślenia z rejestru.

Sprostowania.

INHALT

TEIL I

Gesetze, Verordnungen, Kundmachungen: 14. Spanien: Gesetz Nr 1789 vom 26.7.1929 betreffend das gewerbliche Eigentum (IV). 15. Indochina: Anordnung vom 26.11.1939 betreffend die Verkündung der französischen Verordnung vom 26.11.1939 über die Verlängerung von Fristen auf dem Gebiet des gewerblichen Rechtsschutzes. 16. Anordnung vom 29.11.1939 betreffend die Verkündung der französischen Verordnung vom 29.11.1939 über die nationale Verteidigung betreffenden Erfindungen. 17. Italien: Königliche Verordnung vom 31.10.1941 über Ausführungsbestimmungen betr. gewerbliche Muster.

TEIL II

18. Patente. Erteilungen (Nrn 31384—31463); Übertragungen; Löschungen. 19. Veröffentlichte Patentschriften. 20. Muster. Eintragungen von Gebrauchsmustern (Nrn. 8859—8863); Eintragung des Geschmacksmusters Nr 6933; Verlängerung der Schutzdauer. 21. Warenzeichen. Eintragungen (Nrn. 31901—31930); Verlängerung der Schutzdauer; Änderungen im Register; Löschungen.

Berichtigungen.

USTAWY, ROZPORZĄDZENIA, KOMUNIKATY

14

HISZPANIA

USTAWA
o własności przemysłowej
(Nr 1789, z dnia 26 lipca 1929 r.)

(Część czwarta)¹⁾

TYTUŁ IV

Wzory

Rozdział 1

O wzorach, modelach
i rysunkach w ogólności

Art. 164. — Tytuł niniejszy mieści w sobie wszystko, co dotyczy rejestracji wzorów użytkowych, modeli i rysunków przemysłowych oraz wzorów artystycznych, mających zastosowanie w przemyśle.

Art. 165. — Zarejestrowanie wzorów, modeli i rysunków daje wyłączne prawo wykonywania, wytwarzania, otrzymywania, sprzedawania, używania i wykonywania przedmiotu. Prawo to nabywa się przez otrzymanie świadectwa udzielonego przez Urząd Patentowy, bez uszczerbku dla praw osób trzecich.

Art. 166. — Udzielenie tych praw następuje bez uprzedniego badania nowości, własności i użyteczności, ale z możliwością wnoszenia sprzeciwów.

Art. 167. — Kto na podstawie ustawy niniejszej otrzyma świadectwo rejestracji wzoru, modelu lub rysunku, będzie uprawniony:

1. do wykonywania wszelkich czynności wymienionych poniżej w Tytule IX;
2. do wnoszenia w Urzędzie Patentowym, z zachowaniem przepisów zawartych w niniejszej ustawie, sprzeciwów przeciw udzieleniu świadectwa rejestracji wzoru lub modelu, który zdaniem osoby sprzeciw wnoszącej może naruszać jej prawa.

Art. 168. — O rejestrację wzorów, modeli i rysunków może wnosić każdy Hiszpan lub cudzoziemiec zamieszkały w Hiszpanii, osoba zarówno fizyczna jak prawna.

Z tych samych praw mogą korzystać poddani i obywatele państw będących członkami Związku²⁾ na podstawie art. 2 Konwencji Paryskiej, przejrzonej ostatnio w Hadze w r. 1925.

Cudzoziemcy, których kraj ojczysty nie na-

leży do Związku, korzystają z praw uznanych na podstawie umów poszczególnych. W braku takich umów będzie ściśle przestrzegana zasada wzajemności.

Wzory, modele i rysunki, zgłoszone w Biurze Międzynarodowym w Bernie zgodnie z Porozumieniem Haskim z r. 1925, doznają ochrony prawnej w Hiszpanii.

Wszelako, wzory, modele i rysunki, należące do obywateli hiszpańskich a zgłoszone w Biurze Międzynarodowym bezpośrednio, uzyskują ochronę w Hiszpanii dopiero po zarejestrowaniu ich bezpośrednio w Urzędzie Patentowym (*Registro*).

Art. 169. — W celu ustalenia reguł służących do odróżniania modelu przemysłowego od wzoru użytkowego, należy opierać się na tym co stanowi przedmiot ochrony: wzór użytkowy mianowicie chroni formę miarodajną dla powstania wytworu przemysłowego, podczas gdy model przemysłowy chroni wyłącznie formę.

Art. 170. — Następujące załączniki winny być złożone w chwili wniesienia podania zmieniającego do uzyskania rejestracji wzorów, modeli i rysunków, o których mowa w rozdziale niniejszym:

1. podanie zawierające nazwisko, imiona lub firmę wnioskodawcy i jego zastępcy, miejsce pobytu lub stałego zamieszkania obydwu, klasę, do której wzór, model lub rysunek należy oraz oświadczenie stwierdzające, że przedmiot jest nowy;
2. opis wzoru, modelu lub rysunku w dwu egzemplarzach, kończący się przypisem zawierającym zastrzeżenia ochronne, z dołączeniem arkusza z naklejonym wizerunkiem przedmiotu;
3. kliszę drukarską rodzaju zwanego „*de linea*”;
4. pięćdziesiąt odbitek otrzymanych z kliszy;
5. wykaz złożonych pism i dokumentów;
6. świadectwo pochodzenia, gdy rejestracji żądają cudzoziemcy, pragnący skorzystać z dobrodziejstw niniejszej ustawy.

Wymiary opisu i kliszy winny być takie same jak wymiary opisu i kliszy przy znakach.

W opisach dotyczących wzorów użytkowych należy poza tym wyjaśnić, na czym polega użyteczność i nowy efekt, stanowiący treść zastrzeżeń, oraz czy chodzi o oszczędność czasu, energii, pracy ręcznej lub o polepszenie warunków higienicznych lub psychofizjologicznych pracy.

Zastrzeżenia należy pisać również na ćwiartkach papieru w celu opublikowania w *Boletynie* na koszt wnioskodawcy, który uiszcza 2 pesety za każde sto słów lub część tej liczby.

¹⁾ Patrz *Wiadomości Urzędu Patentowego* 1942 r. zeszyt 11 poz. 102, zeszyt 12 poz. 111 oraz 1943 r. zeszyt 1 poz. 7. — Red.

²⁾ Międzynarodowego Związku Ochrony Własności Przemysłowej. — Red.

Rozdział 2

Wzory użytkowe

Art. 171. — Urząd Patentowy dokonywa rejestracji wzorów użytkowych na instrumenty, maszyny, przyrządy i przedmioty lub ich części, wprowadzające w działanie, do którego są przeznaczone, korzyści lub nowy efekt, albo oszczędność czasu, energii, pracy ręcznej lub polepszenie warunków higienicznych lub psychofizjologicznych pracy.

Art. 172. — Zainteresowany winien oświadczyć, czy chodzi o wzór użytkowy, jak również opisać właściwości stanowiące zastrzeżenia użyteczności i nowości; na podstawie tych danych Urząd Patentowy ocenia, czy zgłoszony przedmiot jest wzorem użytkowym, czy też modelem przemysłowym lub wzorem artystycznym albo wynalazkiem.

Art. 173. — Wzory użytkowe rejestruje się na okres lat 20.

Urząd Patentowy stanowi w każdym poszczególnym przypadku, czy pewien wzór użytkowy może być na wniosek właściciela zamieniony na patent.

Art. 174. — Nie może być przedmiotem wzoru użytkowego wszystko to, co podpada pod zakazy wymienione w p. 3, 4 i 5 artykułu 48 o patentach i co było ogłoszone lub wykonywane w Hiszpanii.

Art. 175. — Forma zgłoszenia wzorów użytkowych jest taka sama jak przy zgłoszeniach patentowych. Wzory użytkowe zrównane są z patentami pod względem przepisów art. 4 Konwencji Związkowej. Pierwsza opłata roczna i opłaty roczne następne należy uiszczać w takich samych terminach.

Właściciele wzorów użytkowych są również obowiązani do udowodnienia wykonywania w tej samej formie i pod tymi samymi warunkami co przy patentach.

Art. 176. — Rejestracji dokonywa się bez uprzedniego badania nowości i użyteczności praktycznej, lecz z możliwością wnoszenia sprzeciwów na piśmie w ciągu dwu miesięcy od opublikowania zgłoszenia w *Boletinie*.

Do sprzeciwu winna być dołączona kopia dla doręczenia zgłaszającemu.

Art. 177. — O wniesionych sprzeciwach zawiadamia się zainteresowanych w celu umożliwienia im podania w ciągu 15 dni powodów, dla których uważają za właściwe wykazać swe lepsze prawa. Urząd Patentowy wydaje decyzję biorąc pod uwagę wywody stron.

Art. 178. — Sprzeciwem mogą być dotknięte a zatem nie będą rejestrowane jako wzory użytkowe przedmioty:

1. które według brzmienia opisu lub zastrzeżeń będą uznane przez Urząd Patentowy za nadające się do ochrony paten-

towej lub do ochrony jako modele przemysłowe;

2. sprzeczne z moralnością lub z bezpieczeństwem publicznym;
3. były ogłoszone lub wykonywane w Hiszpanii przed datą zgłoszenia;
4. zostały zarejestrowane wcześniej jako patenty lub modele przemysłowe, choćby nie były oddane do wykonywania;
5. mogące przynieść szkodę wytwórczości narodowej.

Urząd Patentowy może mimo braku sprzeciwu odmówić rejestracji, jeżeli wzór użytkowy podpada pod przypadki p. 2 i 5.

Art. 179. — Jeśli badanie zastrzeżeń wykaze, że przedmiot zgłoszony jako wzór użytkowy należy raczej do zakresu działania Wydziału patentów lub modeli przemysłowych albo wzorów artystycznych, Urząd Patentowy przekaże sprawę właściwemu wydziałowi z pierwszeństwem od daty zgłoszenia. Wszelako winien uprzednio przesłuchać zgłaszającego, który może wyrazić swą zgodę lub jej odmówić. W razie rozbieżności zdań, sprawę przekazuje się Asesorii technicznej (*Asesoría técnica*) do właściwego załatwienia.

Art. 180. — Wzory użytkowe nie są ważne:

1. gdy zostanie stwierdzone, że oświadczenie stwierdzające, iż przedmiot nie jest ani znany, ani wykonywany w Hiszpanii (oświadczenie, które zgłaszający winien złożyć w swym podaniu) jest nieprawdziwe;
2. gdy nie uczyniono zadość przepisom art. 105, 109 i 112;
3. na żądanie zgłaszającego.

W pierwszym przypadku o nieważności orzekają sądy, a w pozostałych przypadkach Urząd Patentowy.

Art. 181. — Wzory użytkowe gasną:

1. gdy upłynął ustawowy okres ochrony;
2. gdy właściciel zaniedbał wykonywania przez czas jednego roku, o ile nie udowodni przypadku działania siły wyższej;
3. gdy nie uiszczono jednej opłaty rocznej.

Ustalenie wygaśnięcia należy do Urzędu Patentowego i następuje w tej samej formie co przy patentach, wyjąwszy przypadek wymieniony w p. 2, należący do właściwości sądów.

Rozdział 3

O modelach i rysunkach przemysłowych oraz wzorach artystycznych

Art. 182. — Przez model przemysłowy rozumie się każdy przedmiot mogący służyć za prototyp w produkcji i nadający się do określenia przez swą budowę, ukształtowanie, zdobnictwo lub obrazy przedstawienie.

Przez rysunek przemysłowy rozumie się każdy układ albo zestawienie linii lub barw, bądź linii i barw, mogące być zastosowane w celach

handlowych do ozdobienia pewnego wytworu za pomocą jakiegokolwiek postępowania ręcznego, mechanicznego lub chemicznego, bądź ich kombinacji.

Art. 183. — Rejestracji modelu lub rysunku przemysłowego dokonywa się bez uprzedniego badania nowości i użyteczności lecz z możliwością wnoszenia sprzeciwów, które winny być zaopatrzone w podpis osoby sprzeciw wnoszącej i zawierać niezbędne załączniki; termin do wnoszenia sprzeciwów wraz z przepisana kopia wynosi dwa miesiące od opublikowania zgłoszenia w *Boletynie*.

O wniesionym sprzeciwie zawiadamia się zgłaszającego w celu umożliwienia mu podania w ciągu 15 dni powodów, na których opiera swe lepsze prawa. Urząd Patentowy wydaje decyzję biorąc pod uwagę wywody stron.

Art. 184. — Modele lub rysunki przemysłowe, składające się z różnych części potrzebnych do utworzenia całości, jak np. karty do gry, szachy, domino, elementarze, naczynia stołowe itd., uważa się za jeden model lub rysunek przemysłowy.

Rysunki lub modele w liczbie nie przekraczającej 10 mogą również stanowić przedmiot jednego zgłoszenia, jeżeli zastosowanie ich jest jednakowe, choćby nawet przedmioty same były różne, jak np. seria opakowań, rycin itd.

W tych przypadkach wszystkie przedmioty mają ten sam numer rejestracji z dodaniem liter alfabetu.

Art. 185. — Czas trwania ochrony rysunków lub modeli przemysłowych wynosi dziesięć lat. Forma zgłoszenia, uiszczanie opłat i postępowanie są w sprawach modeli i rysunków przemysłowych oraz wzorów artystycznych takie same jak w sprawach znaków.

Art. 186. — Modele i rysunki przemysłowe wpisuje się do dwu osobnych rejestrów: jednego przeznaczonego dla modeli, drugiego dla rysunków.

Art. 187. — Nie mogą być zarejestrowane jako modele i rysunki przemysłowe — oprócz przedmiotów wyliczonych w art. 124 w zakazach dotyczących znaków, a mogących znaleźć właściwe im zastosowanie — zbiorniki i modele zawierające rysunki będące znakami lub nazwami.

Art. 188. — W sprawach rysunków lub modeli przemysłowych można wnieść sprzeciw, po czym należy odmówić rejestracji, gdy:

1. model lub rysunek podpada pod jeden z przypadków wymienionych w art. 187;
2. znamiona przedmiotu wykazują, że winien on być traktowany na podstawie innego tytułu niniejszej ustawy;
3. dowiedziono przed Urzędem Patentowym braku warunku nowości.

Art. 189. — Właściciele modeli i rysunków przemysłowych, pragnący skorzystać z dobro-

dzieństw Porozumienia Haskiego z 1925 r., winni uzyskać uprzednio rejestrację swych modeli w Urzędzie Patentowym (*Registro*).

Co do podań o rejestrację międzynarodową hiszpańskich modeli i rysunków przemysłowych, obowiązują przepisy art. 135 ustanowione dla międzynarodowej rejestracji znaków z wyjątkiem opłat należnych Biuru Międzynarodowemu, które wynoszą:

za poszczególny rysunek lub model na 5 lat ochrony	— 5 Fr. szw.
idem na 10 lat ochrony	— 10 " "
za zdeponowanie większej ilości rysunków lub modeli na 5 lat ochrony	— 10 " "
idem na 10 lat ochrony	— 50 " "

Art. 190. — Uważa się również za przynależne do niniejszej grupy modele i rysunki będące reprodukcjami dzieł sztuki, wykonywanymi w celach przemysłowych. Wchodzą zatem w obręb niniejszego rozdziału dzieła zdobnictwa, prace przeznaczone do upiększania wytworu fabrycznego, oryginalne fotografie itd., niezależnie od praw przysługujących im ze stanowiska własności umysłowej.

Art. 191. — Co do reprodukowania dzieł artystycznych, korzystających z praw wynikających z ochrony własności umysłowej, należy załączyć do podania zezwolenie autora lub jego następcy prawnego, o ile dzieło artystyczne nie przeszło na rzecz dobra ogólnego.

Jeżeli istnieją pod tym względem wątpliwości, należy zasięgnąć opinii Akademii Sztuk Pięknych *de San Fernando*.

Wnioskodawca winien określić w opisie oryginał, którego reprodukcji dokonał.

Art. 192. — Nie mogą być rejestrowane modele i rysunki, których zastosowanie uwłaczałoby lub obniżało oryginalne dzieło artystyczne.

Art. 193. — Przez zarejestrowanie reprodukcji modelu lub wzoru artystycznego powstaje wyłączne prawo stosowania dzieła artystycznego tylko w odniesieniu do jednego przedmiotu przemysłowego lub do jednego rodzaju zdobnictwa. Właściciele takich modeli lub wzorów nie mogą również w żadnym razie czynić przeszkód osobom trzecim w stosowaniu tego samego dzieła artystycznego do innych przedmiotów lub innego zdobnictwa.

Rozdział 4

O unieważnieniu i wygaśnięciu modeli i rysunków przemysłowych oraz wzorów artystycznych

Art. 194. — Rysunki i modele przemysłowe oraz wzory artystyczne uważa się za nieważne i pozbawione skutków prawnych:

1. gdy właściciel nie uiścił opłat należnych za pierwszy okres pięcioletni w terminach przewidzianych niniejszą ustawą;

2. gdy usterki nie zostały usunięte w przepisany terminie;
3. gdy rejestracja nastąpiła w następstwie rzeczywistej i jawnej omyłki;
4. ze względów na interes publiczny, należyte stwierdzone.

Unieważnienie orzeka w przypadkach wymienionych w p. 1 i 2 — Urząd Patentowy, w przypadkach zaś p. 3 i 4 — Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

Art. 195. — Rysunki i modele przemysłowe oraz wzory artystyczne gasną i przechodzą na rzecz dobra ogólnego:

1. gdy czas trwania ich ochrony prawnej upłynął;
2. w następstwie nieuiszczenia opłaty należnej za drugi okres pięcioletni;
3. na wniosek zainteresowanego.

Urząd Patentowy (*Registro*) ustala wygaśnięcie z urzędu w tej samej formie i warunkach co w sprawach znaków.

TYTUŁ V

Nazwy handlowe i znaki przedsiębiorstwa

Rozdział 1

N a z w y h a n d l o w e

Art. 196. — Przez nazwy handlowe rozumie się nazwiska rodowe i nazwy oraz oznaczenia firm, nawet gdy składają się one tylko z inicjałów należących do poszczególnych osób, spółek lub związków wszelkiego rodzaju, trudniących się wykonywaniem w jakikolwiek sposób pewnego zawodu lub handlu.

Art. 197. — Nazwy handlowe rejestruje się z mocą na całą Hiszpanię, jej kolonie i protektoraty, bez uszczerbku dla postanowień art. 8 Konwencji Paryskiej, przejranej ostatnio w Hadze w r. 1925.

Art. 198. — Spółki przemysłowe lub handlowe, których nazwa handlowa składa się z oznaczenia fantazyjnego, winny uzyskać uprzednio rejestrację tego oznaczenia jako znaku. Wszelako nazwy związków o celach bankowych, finansowych, kulturalnych, rekreacyjnych lub zawodowych mogą być rejestrowane bez wymienionej formalności wstępnej.

Spółki trudniące się sprawami o zasięgu międzynarodowym, kierowane przez Junty (*Juntas*) lub Rady mające charakter międzynarodowy, winny w celu uzyskania rejestracji swych nazw handlowych udowodnić posiadanie tych przedmiotów, załączając kopie swych statutów wraz z zaświadczeniem władzy cywilnej tej prowincji, w której spółka ma swą główną siedzibę.

Art. 199. — Rejestracja nazwy handlowej jest fakultatywna i niezależna od tej, której handlujący winni dokonywać w myśl przepisów Kodeksu Handlowego.

Zarejestrowanie nazwy handlowej jako tytułu własności przemysłowej daje prawo wyłącznego używania tej nazwy oraz wystąpienia przeciw każdemu, kto by czynił użytek z nazwy takiej samej lub podobnej po jej zarejestrowaniu.

Art. 200. — W razie złożenia wniosku o zarejestrowanie pewnej nazwy handlowej, utworzonej z nazwiska nie należącego do wnioskodawcy, lub zawierającej określenia tego rodzaju jak „następca...”, „były pełnomocnik”, „były zarządca”, „syn”, „bratanek” lub inne podobne dane, należy przedstawić upoważnienie należyte stwierdzone dokumentami i udowodnić, że prawo używania tych określeń przysługuje wyłącznie wnioskodawcy.

Art. 201. — Nie mogą być rejestrowane jako nazwy handlowe:

- a) zgłoszone przez poszczególne osoby nazwy, składające się z nazw zbiorowych lub nazw firm, o ile zgłaszający nie dostarczą dokumentów stwierdzających prawo do używania nazwy już istniejącej;
- b) nazwy zgłoszone przez osoby poszczególne lub spółki a mogące być pomieniane z nazwami wcześniej w podobnych celach zarejestrowanymi;
- c) oznaczenia fantazyjne nie różniące się od nazwy handlowej lub znaku wcześniej zarejestrowanego na wytwory lub w celach tej samej gałęzi przemysłu lub handlu;
- d) nazwy zawierające rysunki, figury lub graficzne znaki odróżniające, jak również nazwy objęte zakazami art. 124 o znakach;
- e) oznaczenia fantazyjne, jeżeli ubiegają się o nie osoby poszczególne. Wszelako prawa nabyte przed wejściem w życie niniejszej ustawy zachowują moc pod warunkiem dodania do tego oznaczenia nazwiska osoby uzyskującej rejestrację.

Art. 202. — Spółki ubiegające się o rejestrację ich nazwy handlowej winny udowodnić swe prawo przez złożenie aktu utworzenia spółki.

Art. 203. — Nazwy handlowe mogą być rejestrowane tylko na rzecz Hiszpanów lub cudzoziemców zamieszkałych w Hiszpanii.

Nazwy należące do spółek cudzoziemskich winny zachować swą redakcję w języku kraju pochodzenia. Jeżeli jest nim język hiszpański (kraje amerykańskie z językiem hiszpańskim), należy podać przynależność państwową pod nazwą.

Związki i obywatele hiszpańscy nie mogą rejestrować nazw zredagowanych w językach obcych.

Art. 204. — Słowa „hiszpański”, „hiszpańska”, „narodowy” i inne, wyrażające tę samą ideę, są dopuszczalne jako części składowe nazwy handlowej tylko na rzecz obywateli hiszpańskich lub osób prawnych ukonstytuowanych w Hiszpanii zgodnie z ustawami krajowymi.

Art. 205. — Zmiany wprowadzone do nazwy handlowej muszą być przedmiotem nowej rejestracji.

Art. 206. — Czas trwania ochrony nazw handlowych jest nieograniczony. Należy jednak odnawiać rejestrację co lat 20.

O odnowienie może wnosić właściciel lub jego następcy prawni, którzy winni tę swą kwalifikację udowodnić. Postępowanie jest takie same jak w sprawach znaków.

Nazwy handlowe nie odnowione z upływem ich ustawowego okresu ochrony będą odnośnie skutków rejestracji uznane za wygasłe w sposób przepisany w sprawach znaków. Wszelako moc ich może być przywrócona w terminach i pod warunkami przewidzianymi w art. 160 i 161.

Nazwy handlowe mające być odnowione podporządkowuje się warunkom i przepisom ustawy niniejszej. Będą one uważane — zależnie od przypadku — za nazwy handlowe lub znaki przedsiębiorstwa, według brzmienia niniejszej ustawy, będą mogły zatem w chwili odnowienia ulec odpowiednim zmianom.

Art. 207. — Właściciel zarejestrowanej nazwy handlowej posiada te same prawa co właściciel zarejestrowanego znaku.

Art. 208. — Sprzeciwy przeciw rejestracji, terminy i postępowanie podlegają w sprawach nazw handlowych tym samym przepisom co w sprawach znaków.

Rozdział 2

Znaki przedsiębiorstwa

Art. 209. — Przez znak przedsiębiorstwa (*rótulo*) rozumie się nazwę, pod którą przedsiębiorstwo rolne, przemysłowe lub handlowe daje się poznać publiczności. Za znaki takie uważa się zatem nazwiska z imionami lub bez imion, pełne lub skrócone, nazwy firm, nazwy spółek i oznaczenia fantazyjne.

Dekoracje wystaw i wewnątrz przedsiębiorstw mogą być rejestrowane z tytułu ochrony modeli i rysunków przemysłowych lub wzorów artystycznych.

Art. 210. — Do każdego podania o uzyskanie rejestracji znaku przedsiębiorstwa, gdy z brzmienia tego znaku wynika, że chodzi o używanie go w celach rolniczych, przemysłowych lub handlowych, winien być dołączony dokument stwierdzający prowadzenie tego rodzaju przedsiębiorstwa.

Art. 211. — Znaki przedsiębiorstw rejestruje się na okręg lub okręgi gminne, oznaczone w podaniu.

Należy zatem określić w podaniu gminę lub gminy (*Municipios*), w której przedsiębiorstwo lub jego oddziały zgłaszające znak mają siedzibę, jak również wymienić wykonywany rodzaj handlu lub przemysłu.

Jeżeli oddziały znajdują się na terenie innych okręgów gminnych, należy wnieść nowe podanie o rejestrację, które otrzyma pierwszeństwo od daty nowego podania.

Art. 212. — Nie mogą być rejestrowane jako znaki przedsiębiorstw oznaczenia różniące się niedostatecznie od nazw zarejestrowanych z tytułu znaków (fabrycznych lub handlowych — *Red.*) lub nazw handlowych lub od innego znaku przedsiębiorstwa, zarejestrowanego dla tego samego okręgu gminnego.

Nie można również zarejestrować więcej niż jednego znaku dla jednego przedsiębiorstwa. Ten jeden znak może być używany bądź dla zakładu głównego, bądź dla oddziałów wyraźnie wymienionych w podaniu.

Art. 213. — Właściciel znaku jest obowiązany zawiadamiać Urząd Patentowy o oddziałach, które by otwierał dla publiczności pod tą samą nazwą i w tym samym okręgu gminnym.

Art. 214. — Jeżeli znaku przedsiębiorstwa używa się jednocześnie jako znaku (fabrycznego lub handlowego — *Red.*) lub jako nazwy handlowej, należy ubiegać się o te różne rodzaje rejestracji osobno, znak bowiem jest cechą odróżniającą przedmioty wytwarzane i zaoferowywane do spożycia, nazwa handlowa stosuje się do transakcji handlowych, podczas gdy znak przedsiębiorstwa ma zastosowanie tylko do wystaw, witryn i innych przynależności, przeznaczonych do odróżniania jednego przedsiębiorstwa od innego podobnego.

Niezachowanie przepisów poprzedniego ustępu, t. j. użycie znaku przedsiębiorstwa do oznaczenia wytworów wprowadzanych do handlu, ze szkodą dla znaku (fabrycznego lub handlowego — *Red.*) będzie uważane za akt nieuczciwej konkurencji.

Art. 215. — Rejestracja znaków przedsiębiorstw i czas jej trwania — we wszystkim, czego rozdział niniejszy nie przewiduje wyraźnie — podlega przepisom wydanym w sprawie nazw handlowych. Wnoszenie sprzeciwów, postępowanie i terminy podlegają przepisom ustanowionym dla znaków (fabrycznych lub handlowych — *Red.*).

Art. 216. — Rejestracja nazwy handlowej nie jest ważna:

1. gdy statut spółki, korzystającej z ochrony, został zmieniony;
2. gdy nazwa składa się z brzmienia firmy lub spółki, której założenie nie zostało wykazane;
3. w przypadkach wymienionych w sprawie unieważnienia rejestracji znaków (fabrycznych lub handlowych — *Red.*).

Rejestracja znaku przedsiębiorstwa nie jest ważna w przypadkach wymienionych w p. 2 i 3.

Art. 217. — Nazwy handlowe i znaki przedsiębiorstw gasną:

1. gdy czas trwania ich ochrony prawnej upłynął a rejestracja nie została odnowiona;
2. gdy spółka korzystająca z ochrony została rozwiązana lub gdy osoba, na której rzecz ochrony udzielono, zmarła, nie pozostawiając legitymowanych następców;
3. gdy nie uiszczono opłat za okresy pięcioletnie;
4. na wniosek koncesjonariusza lub właściciela.

Art. 218. — Urząd Patentowy (*Registro*) ustala z urzędu wygaśnięcie w przypadkach p. 1, 3 i 4 i nieważność w przypadkach p. 2. Orzekanie o wygaśnięciu w przypadkach p. 2 i o unieważnieniu w przypadkach p. 1 i 3 należy do właściwych sądów na wniosek strony zainteresowanej.

D. c. n.

(*La Propriété Industrielle* 1942 r., Nr 11, str. 182—186)

15

INDOCHINY

ZARZĄDZENIE

z dnia 26 listopada 1939 r.

o promulgowaniu francuskiego rozporządzenia z dnia 26 listopada 1939 r., dotyczącego przedłużenia terminów z zakresu ochrony własności przemysłowej

Art. 1. — Ogłasza się jako obowiązujące w Indochinach rozporządzenie z dnia 26 listopada 1939 r. o przedłużeniu terminów z zakresu ochrony własności przemysłowej, szczególnie z uwagi na zmobilizowanych¹⁾.

Art. 2. — Wykonanie niniejszego zarządzenia porucza się — każdemu w swoim zakresie — Generalnemu Sekretarzowi Rządu Generalnego, Generalowi Korpusu Armii, Wyższemu Dowódcy Wojsk Grupy Indochińskiej, Dyrektorowi Finansów, Dyrektorowi Służby Ekonomicznej oraz Generalnemu Inspektorowi Kopalń i Przemysłu.

(*La Propriété Industrielle* 1942 r., zeszyt 10, str. 161).

16

ZARZĄDZENIE

z dnia 29 listopada 1939 r.

o promulgowaniu francuskiego rozporządzenia z dnia 29 listopada 1939 r. o wynalazkach dotyczących obrony narodowej

Art. 1. — Ogłasza się jako obowiązujące w Indochinach rozporządzenie z dnia 29 listopada

¹⁾ Patrz *Wiadomości Urzędu Patentowego* 1940 r., zeszyt 3, poz. 26. — Red.

1939 r. o wynalazkach dotyczących obrony narodowej¹⁾.

Art. 2. — Wykonanie niniejszego zarządzenia porucza się — każdemu w swoim zakresie — Generalnemu Sekretarzowi Rządu Generalnego, Szefowi Administracji Miejskowej, Generalnemu Prokuratorowi, Dyrektorowi Służby Wymiaru Sprawiedliwości, Dyrektorowi Służby Ekonomicznej oraz Generalnemu Inspektorowi Kopalń i Przemysłu.

(*La Propriété Industrielle* 1942 r., zeszyt 10, str. 161).

17

W Ł O C H Y

DEKRET KRÓLEWSKI

z dnia 31 października 1941 r.

zawierający przepisy wykonawcze odnoszące się do świadectw ochronnych na wzory przemysłowe

Stosownie do dekretu królewskiego z mocą ustawy Nr 317 z dnia 24 lutego 1939 r.²⁾ zamienionego na ustawę Nr 739 z dnia 2 czerwca 1939 r., według którego dekret królewski Nr 1602 z dnia 13 września 1934 r. o ochronie własności przemysłowej³⁾ winien być wprowadzony w życie stopniowo;

stosownie do dekretu królewskiego Nr 1411 z dnia 25 sierpnia 1940 r. zawierającego przepisy ustawodawcze odnoszące się do świadectw ochronnych na wzory przemysłowe⁴⁾;

stosownie do dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r. o patentach na wynalazki przemysłowe⁵⁾, który winien być również stosowany w miarę możliwości do wymienionej dziedziny wzorów przemysłowych;

stosownie do art. 17 powołanego dekretu królewskiego Nr 1411 z dnia 25 sierpnia 1940 r., według którego winny być wydane przepisy wykonawcze do tegoż dekretu;

Art. 1. Zatwierdza się podany niżej tekst przepisów wykonawczych dla stosowania dekretu królewskiego Nr 1411 z dnia 25 sierpnia 1940 r. dotyczącego świadectw ochronnych na wzory przemysłowe oraz wzory użytkowe i zdobnicze.

¹⁾ Patrz *Wiadomości Urzędu Patentowego* 1940 r., zeszyt 5, poz. 57. — Red.

²⁾ Patrz *Wiadomości Urzędu Patentowego* 1939 r., zeszyt 6, poz. 41. — Red.

³⁾ Patrz *Wiadomości Urzędu Patentowego* 1935 r., zeszyt 1, poz. 6; zeszyt 2, poz. 14; zeszyt 3, poz. 23. — Red.

⁴⁾ Patrz *Wiadomości Urzędu Patentowego* 1941 r., zeszyt 9, poz. 126. — Red.

⁵⁾ Patrz *Wiadomości Urzędu Patentowego* 1941 r., zeszyt 4, poz. 59; zeszyt 5, poz. 71. — Red.

Art. 2. Niniejsze przepisy wykonawcze wej-
dą w życie dnia 1 stycznia 1942 r.

Zarządzamy, aby niniejszy dekret zaopatrzo-
ny w pieczęć Państwa

PRZEPISY WYKONAWCZE ODNOSZĄCE SIĘ DO
ŚWIADECTW OCHRONNYCH NA WZORY PRZEMY-
SŁOWE ORAZ WZORY UŻYTKOWE I ZDOBNICZE

Tytuł I

Czynności odnoszące się do
udzielania świadectw ochron-
nych

Rozdział 1

Zgłoszenia w ogólności

Art. 1 (art. 1 przepisów wykonawczych za-
twierdzonych dekretem królewskim Nr 244
z dnia 5 lutego 1940 r. odnoszącym się do pa-
tentów na wynalazki przemysłowe)¹⁾. — Wnio-
ski o udzielenie świadectw ochronnych na wzory
przemysłowe oraz wzory użytkowe i zdo-
bnicze, wymienione w dekrete Nr 1411 z dnia 25
sierpnia 1940 r., mogą być składane zarówno
przez Włochów, jak i cudzoziemców, tak przez
osoby fizyczne, spółki, stowarzyszenia lub oso-
by prawne (*enti morali*), jak i przez większą
ilość osób fizycznych, działających razem na
prawach wspólnoty.

Jeżeli wniosek składa spółka, stowarzysze-
nie lub osoba prawna, należy wymienić nazwę
i siedzibę spółki, stowarzyszenia lub osoby pra-
wnej.

Art. 2 (art. 2 przepisów wykonawczych
Nr 244). — Wnioski winny być sporządzane na
przepisowym papierze stemplowym i składane
w Rzymie w *Ufficio centrale dei brevetti per in-
venzioni, modelli e marchi*. Poza Rzymem win-
ny one być składane we właściwym *Ufficio pro-
vinciale delle corporazioni*.

Nie nadaje się biegu żadnemu wnioskowi
złożonemu nie w jednym z urzędów wyżej wy-
mienionych, lub co do którego nie sporządzono
protokołu złożenia (patrz niżej art. 24).

Art. 3 (art. 3 przepisów wykonawczych
Nr 244 oraz art. 2 ust. 1, lit. a i b przepisów wy-
konawczych do ustawy o rysunkach lub mode-
lach fabrycznych, zatwierdzonych dekretem
królewskim Nr 54 z dnia 4 stycznia 1914 r.)²⁾.

Zgłoszenia winny być składane przez twór-
cę wzoru, jego następcę prawnego lub przez je-
go pełnomocnika.

Każde zgłoszenie winno zawierać:

1. nazwisko, imiona, przynależność pań-
stwową i miejsce zamieszkania zgłasza-

¹⁾ Patrz *Wiadomości Urzędu Patentowego* 1941 r.,
zeszyt 6, poz. 87; zeszyt 7, poz. 99; zeszyt 8, poz. 114.
Te przepisy wykonawcze będą w dalszych artykułach cy-
towane jedynie według ich numeru. — *Red.*

²⁾ Wymienione przepisy wykonawcze będą w dal-
szych artykułach cytowane jedynie według numeru. —
Red.

jącego oraz w razie potrzeby pełnomoc-
nika (każda zmiana miejsca zamieszka-
nia, wskazanego w zgłoszeniu, winna być
podana do wiadomości Centralnego
Urzędu Patentowego);

2. oznaczenie wzoru w postaci tytułu ści-
śle określającego wytwory przemysłowe,
których produkcja ma stanowić przed-
miot prawa wyłącznego, znamiona tych
wytworów, które zamierza się zastrzec,
oraz — jeżeli to jest konieczne dla zro-
zumienia wzoru — cele, które mają być
osiągnięte za pomocą tych znamion.

Ochrona nazw lub znaków specjalnych,
przeznaczonych do wyróżniania wytworów, bę-
dzie mogła być uzyskana jedynie na podstawie
osobnego zgłoszenia sporządzonego na podsta-
wie ustawy o znakach. Wzór nie może zawie-
rać tego rodzaju nazw lub znaków.

Nie można żądać w jednym zgłoszeniu udzie-
lenia więcej aniżeli jednego świadectwa ochron-
nego, ani świadectwa ochronnego na więcej ani-
żeli jeden wzór, z zastrzeżeniem jednak prze-
pisów zawartych w niżej podanych art. art. 102
i 104.

Jeżeli zgłoszenie obejmuje więcej niż jeden
wzór a dotyczy wzorów zdobniczych, do któ-
rych nie mają zastosowania wyżej powołane
art. art. 102 i 104, Centralny Urząd Patentowy
będzie mógł odrzucić zgłoszenie, bądź zastoso-
wać art. 29 ust. 2 dekretu królewskiego Nr 1127
z dnia 29 czerwca 1939 r. o patentach na wy-
nalazki przemysłowe.

Art. 4 (art. 4 przepisów wykonawczych
Nr 224 oraz art. 3, lit. a i b przepisów wykonaw-
czych Nr 54). — Do zgłoszenia należy załączyć:

1. reprodukcję graficzną wzoru lub wytworów
przemysłowych, których produkcja
ma stanowić przedmiot prawa wyłączne-
go, albo próbkę tych wytworów, odpo-
wiadające przepisom podanym niżej w
art. 5 i następnych;
2. opis wzoru, o ile jest potrzebny do zro-
zumienia wzoru;
3. przepisany receptis pocztowy (wzór 1/H),
stwierdzający dokonanie wpłaty przepi-
sanych opłat;
4. przepisany znaczek stemplowy (*marca da
bollo*), przeznaczony do naklejenia na
świadectwie ochronnym.

Jeżeli jest ustanowiony pełnomocnik, należy
załączyć pełnomocnictwo lub specjalne pismo
upoważniające (*lettera d'incarico*).

W przypadku ubiegania się o przyznanie
pierwszeństwa, należy załączyć dokumenty wy-
mienione w art. 15 i następnych.

Art. 5 (art. 3 lit. a przepisów wykonaw-
czych Nr 54). — Część załączników, składająca
się z reprodukcji graficznej wzoru lub wytworów,
albo z próbek tychże (patrz przytoczony
wyżej art. 4, p. 1), winna dawać kompletne i jas-
ne pojęcie o danym wzorze. W miarę możliwości

winny z niej wynikać znamiona, które mają stanowić przedmiot zastrzeżenia. W każdym razie załączniki winny być tego rodzaju, aby umożliwiały każdemu znawcy wykonywanie wzoru przy pomocy danych zawartych w tytule lub w ewentualnie załączonym opisie.

Art. 6 (art. 3 lit. a przepisów wykonawczych Nr 54). — Reprodukacja graficzna wzoru lub wytworów (patrz wyżej przytoczony art. 4 p. 1) winna zawierać dokładne dane co do wymiarów wytworów oraz co do stosunku zachodzącego między ich częściami, jeżeli te wymiary i stosunek wpływają w znacznej mierze na użyteczność działania lub na efekt estetyczny tych wytworów.

Jeżeli znamię wzoru jest kolor lub kolory, reprodukcja winna być wykonana w kolorze lub kolorach, które zamierza się zastrzec.

Art. 7 (art. 3 lit. a przepisów wykonawczych Nr 54). — Reprodukacja graficzna wzoru lub wytworów może być sporządzona ręcznie, albo za pomocą fotografii, druku, światłodruku, litografii lub w sposób podobny.

Art. 8. — Gdy chodzi o wzory na wytwory przemysłowe zasadniczo li tylko dwuwymiarowe, można składać — zamiast reprodukcji graficznej wymienionej w artykułach poprzedzających — planszę, na której przymocowana jest próbka wytworu, którego produkcja ma stanowić przedmiot prawa wyłącznego.

Niniejszy przepis ma zastosowanie zwłaszcza do wzorów dotyczących np. tkanin, koronek i tapet.

Art. 9. — Gdy, jak w przypadku poprzedzającym, chodzi o wzory zdobnicze na wytwory przemysłowe zasadniczo li tylko dwuwymiarowe a poza tym zgłoszenie dotyczy zamkniętej całości lub jednorodnego szeregu, zgodnie z art. 6 dekretu królewskiego Nr 1411 z dnia 25 sierpnia 1940 r., wówczas dla każdego poszczególnego wzoru potrzebna jest osobna reprodukcja graficzna (patrz wyżej przytoczony art. 7) lub osobna plansza z odnośnymi próbkami (patrz wyżej przytoczony art. 8).

Art. 10 (art. 6¹⁾). — Reprodukacje graficzne wzoru lub wytworów, albo próbki tychże (o ile są przymocowane na więcej niż jednej planszy), winny być zaopatrzone w ciągłą numerację bieżącą. Numery reprodukcji lub próbek oraz numery i litery użyte do oznaczania poszczególnych ich części winny być powołane w opisie, o ile jest on wymagany lub złożony.

Rysunki winny być wykonane atramentem czarnym i niedającym się wymazać, na kartonie, papierze lub na płóciennym kalce rysunkowej. Plansze winny być zaopatrzone w przepisowe znaczki stemplowe należycie skasowane; wymiary plansz mają wynosić 21×33 cm lub

33×42 cm łącznie z marginesem o szerokości co najmniej 2 cm. Do zgłoszenia należy załączyć dwa oryginały tych plansz, podpisane przez zgłaszającego lub jego pełnomocnika. Zgłaszający odpowiada za zgodność tych dokumentów.

Wszelako Centralny Urząd Patentowy może (nie uchybiając innym przepisom) przyjmować reprodukcje graficzne lub próbki zajmujące wewnątrz marginesu przestrzeń mniejszą od wyżej podanej.

Art. 11 (art. 5). — Jeżeli opis jest wymagany lub złożony, winien on kończyć się streszczeniem, składającym się z jednego lub więcej zastrzeżeń, w których winno być wyraźnie zaznaczone, co zgodnie z tytułem ma być uważane, według życzenia zgłaszającego, za przedmiot świadectwa ochronnego.

Opis winien być sporządzony pismem lub drukiem w sposób czytelny i nie dający się wymazać, na przepisowym papierze stemplowym lub na papierze tego samego formatu, zaopatrzonym w znaczki stemplowe należycie skasowane. Do zgłoszenia należy dołączyć dwa oryginały opisu, podpisane przez zgłaszającego lub jego pełnomocnika. Zgłaszający odpowiada za zgodność tych dokumentów.

Art. 12 (art. 7). — Jeżeli złożono tylko jeden egzemplarz plansz zaopatrzonych w reprodukcję graficzną wzoru lub wytworów albo w próbkę tychże, lub tylko jeden egzemplarz opisu, można złożyć brakujący drugi egzemplarz w przeciągu miesiąca po złożeniu zgłoszenia.

Art. 13 (art. 8). — Pisma specjalne, o których mowa w art. 94 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r., winny być podpisane przez zgłaszającego i przez jego pełnomocnika. Będą one uważane — gdy chodzi o zastosowanie art. 485 Kodeksu Karnego — za akty prywatne.

Art. 14 (art. 9). — Każdy pełnomocnik, który złożył pełnomocnictwo generalne, będzie mógł się na nie powoływać przy późniejszych zgłoszeniach wzorów dokonywanych w imieniu tego samego mocodawcy.

Rozdział II

Dowody pierwszeństwa

Art. 15 (art. 11). — W przypadku powołania się, stosownie do będących w mocy umów międzynarodowych, na pierwszeństwo wywodzące się z pierwotnego zgłoszenia dokonanego w innym kraju, do zgłoszenia winien być dołączony dokument, zawierający nazwisko ubiegającego się, tytuł wzoru, reprodukcję graficzną i ewentualny opis, będące przedmiotem wymienionego pierwotnego zgłoszenia, tudzież datę pierwotnego zgłoszenia.

Jeżeli pierwotne zgłoszenie dokonane było przez osobę trzecią, zgłaszający winien udowodnić swój charakter sukcesora pierwotnego zgłaszającego lub prawonabywcy.

¹⁾ Począwszy od niniejszego artykułu będzie chodziło wyłącznie o przepisy dekretu Nr 244 z 1940 r., wobec czego podawany będzie odtąd w nawiasach jedynie numer artykułu bez powoływania numeru dekretu. — Red.

Art. 16 (art. 12). — Do wyżej wymienionych dokumentów winny być dołączone tłumaczenia włoskie, w których dane ilościowe, o ile są przytaczane, winny być wyrażone nie tylko w miarach oryginalnych, lecz także w odpowiadających miarach systemu metrycznego.

Centralny Urząd Patentowy może zażądać poświadczenia lub uwierzytelnienia tłumaczenia przez władze włoskie.

Świadectwa wystawiane przez prezesów lub dyrektorów Urzędów Patentowych krajów, będących członkami Związku Ochrony Własności Przemysłowej, również podlegają obowiązkowi tłumaczenia. Są one natomiast zwolnione od uwierzytelnienia i mogą być zastąpione oficjalnymi publikacjami, zaopatrzonymi w wizę i znak Urzędu, z którego pochodzą.

Zgłaszający odpowiada za zupełną zgodność między oryginałami a tłumaczeniami.

Wszystkie dowody pierwszeństwa podlegają, zarówno jak ich tłumaczenia, obowiązującym przepisom o opłatach stemplowych.

Art. 17 (art. 13). — Powołanie się na prawo pierwszeństwa winno być oparte na pierwszym, pierwotnym zgłoszeniu, złożonym w jednym z krajów, będących członkami Związku Ochrony Własności Przemysłowej.

Art. 18 (art. 15). — Jeżeli w obcym kraju złożone zostały odrębne zgłoszenia o różnych datach dla wzorów, dla których pragnie się dochodzić prawa pierwszeństwa, należy złożyć dla każdego z nich odrębne zgłoszenie, nawet wówczas, gdy chodzi o zamkniętą całość lub jednorodny szereg stosownie do art. 6 dekretu królewskiego Nr 1411 z dnia 25 sierpnia 1940 r.

Jeżeli w sprawie jednego jedynego zgłoszenia powołano się na większą liczbę odrębnych zgłoszeń, natenczas do nowych odrębnych zgłoszeń ma zastosowanie art. 29 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r.

Art. 19 (art. 16). — Jeżeli powołano się, stosownie do art. 8 i 9 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r., na pierwszeństwo dla przedmiotów wystawionych na wystawie, zgłaszający winien dołączyć do swego zgłoszenia zaświadczenie komitetu wykonawczego lub kierującego, albo też prezydium wystawy. Dokument ten winien być sporządzony na przepisowym papierze stemplowym, uwierzytelniony przez prezesa Prowincjonalnej Rady Korporacji i winien zawierać:

1. nazwisko, imiona i miejsce zamieszkania wystawiającego;
2. datę oddania na wystawę przedmiotu, do którego odnosi się wynalazek;
3. zwięzły opis przedmiotu, dający obraz jego cech charakterystycznych, tak, aby można przedmiot ten zidentyfikować.

Jeżeli wystawa odbywała się w obcym kraju, zaświadczenie winno być wydane przez władzę będącą odpowiednikiem władz wyżej wymienionych. Zaświadczenie to winno być uwie-

rzytelnione przez właściwe włoskie władze konsularne.

Art. 20 (art. 17). — Jeżeli upłynął czasokres specjalny określony dla wystaw odbywających się w kraju obcym (patrz art. 9, ust. 2 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r.), można zawsze, dla celów uzyskania pierwszeństwa, powołać się na datę złożenia zagranicą zgłoszenia o świadectwo ochronne.

Art. 21 (art. 18). — Jeżeli osoba składająca zgłoszenie wzoru, nie jest osobą wystawiającą, winna udowodnić, że jest sukcesorem lub następcą prawnym osoby wystawiającej.

Art. 22 (art. 19). — Jeżeli powołano się na pierwszeństwo wywodzące się z ujawnienia wzoru w aktach akademii naukowych lub też towarzystw, instytucji albo korporacji (*enti*) naukowych, stosownie do art. 17 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r., do zgłoszenia wzoru winno być dołączone zaświadczenie sporządzone na przepisowym papierze stemplowym, wskazujące datę ogłoszenia aktów, zawierających reprodukcję graficzną lub ewentualny opis wzoru.

Art. 23 (art. 20). — Powołanie się na prawo pierwszeństwa winno być zawarte w zgłoszeniu o świadectwo ochronne.

Świadectwa ochronnego udziela się w każdym przypadku bez uwzględnienia pierwszeństwa, jeżeli przepisowych dokumentów nie dostarczono w przepisowej postaci w przeciągu trzech miesięcy od złożenia zgłoszenia.

Jeżeli pierwszeństwa wywodzącego się ze zgłoszenia zagranicznego nie przyznaje się z jakiegokolwiek powodu, odmowa ta winna być uwidoczniiona w świadectwie ochronnym.

Rozdział III

Składanie zgłoszeń

Art. 24 (art. 21). — Urzędy, o których mowa w art. 2, sporządzają protokół, w przeznaczonej do tego księdze rejestru, w chwili przyjęcia zgłoszenia wzoru oraz przepisowych dokumentów. Protokół winien być podpisany przez zgłaszającego i przez urzędnika, który go sporządził. Protokół winien wskazywać między innymi dzień i godzinę złożenia zgłoszenia, nazwisko i miejsce zamieszkania zgłaszającego i ewentualnie jego pełnomocnika, tytuł wzoru oraz złożone dokumenty.

Odpis protokołu należy przesłać zgłaszającemu na jego wniosek, z zastrzeżeniem przestrzegania obowiązujących przepisów stemplowych.

Art. 25 (art. 22). — Nie wolno przyjąć zgłoszenia wzoru, jeżeli do zgłoszenia nie dołączono:

1. przynajmniej jednego egzemplarza plansz z reprodukcją graficzną wzoru lub wytworów, albo z próbkami tychże, jak również przynajmniej jednego egzempla-

- rza opisu, o ile jest on potrzebny do zrozumienia wzoru;
2. dokumentu stwierdzającego uiszczenie przepisowych opłat, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 50 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r. i art. 10 ust. 2 lit. c dekretu królewskiego Nr 1411 z dnia 25 sierpnia 1940 r.;
 3. znaczka stemplowego przeznaczonego do naklejenia na świadectwie ochronnym;
 4. jeżeli zgłoszenie podpisane jest nie przez zgłaszającego, — pełnomocnictwa, pisma specjalnego albo też deklaracji powołującej się na uprzednio już złożone pełnomocnictwo generalne.

Art. 26 (art. 23). — W przeciągu dni pięciu po złożeniu zgłoszenia winny prowincjonalne Urzędy Korporacji przesyłać do Centralnego Urzędu Patentowego jako przesyłki polecone wszystkie otrzymywane zgłoszenia wraz z ich załącznikami. Winny one dołączać sporządzone na zwykłym papierze odpis protokołu złożenia.

To samo dotyczy wszelkich innych dokumentów, otrzymywanych przez wymienione prowincjonalne Urzędy.

Art. 27 (art. 24). — Protokoły złożenia, przesłane do Centralnego Urzędu Patentowego, winny być wciągnięte, na równi z protokołami sporządzanymi przez ten Urząd, do rejestru zgłoszeń, o którym mowa w art. 27 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r.

Rejestr ten winien zawierać:

1. oznaczenie urzędu, który sporządził protokół;
2. numer protokołu oraz datę złożenia zgłoszenia;
3. nazwisko, imiona i miejsce zamieszkania zgłaszającego i ewentualnie jego pełnomocnika;
4. tytuł wzoru.

Centralny Urząd Patentowy wpisze ponadto do tegoż rejestru sposób załatwienia zgłoszenia.

Tytuł II

Udzielanie świadectw ochronnych

Rozdział 1

Badanie i postępowanie

Art. 28 (art. 25). — Zgłaszający będzie mógł zawsze wycofać swe zgłoszenie, byle tylko jego podanie zmierzające do wycofania wpłynęło do Centralnego Urzędu Patentowego w czasie właściwym, w trakcie postępowania badawczego, a w każdym razie przed powzięciem przez Urząd postanowienia co do udzielenia świadectwa ochronnego.

Art. 29 (art. 26). — Zgłaszający będzie mógł poprawić pod względem formy plansze zawierające reprodukcję graficzną wzoru lub wytyrów oraz opis, które pierwotnie złożył, przez dopiski lub sprostowania, podpisane przezeń lub przez jego pełnomocnika, pod warunkiem, że uczyni to w czasie właściwym — w toku postępowania badawczego — a w każdym razie zanim Urząd lub Komisja Odwoławcza — o ile wniesiono odwołanie — poweźmie postanowienie co do udzielenia świadectwa ochronnego.

Podanie, zmierzające do uzyskania zezwolenia na poprawienie wymienionych dokumentów, winno być motywowane. W każdym poszczególnym przypadku Urząd zastosuje właściwe środki ostrożności. Terminy wyznaczane na podstawie następującego poniżej art. 31 będą w każdym przypadku obowiązywały w sprawach zwrotu poprawionych dokumentów.

Art. 30 (art. 27). — Na żądanie Centralnego Urzędu Patentowego zgłaszający winien uzupełnić zgłoszenie przez złożenie odpowiednio przystosowanego opisu (nowego lub zastępującego pierwotnie złożony), potrzebnego do zrozumienia wzoru.

Przepis ustępu poprzedzającego ma zastosowanie również do braków dokumentów wymienionych w art. 4 p. 1, jak również w przypadku gdy tytuł wzoru jest wadliwy, zwłaszcza pod względem znamion, które pragnie się zastrzec.

Gdy chodzi o wzory na tkaniny, należy zawsze — poza ochroną rysunku — żądać zastrzeżenia koloru lub kolorów, nie wyłączając koloru białego i czarnego.

Art. 31 (art. 29). — Każde zawiadomienie, zawierające wezwanie twórcy wzoru lub jego pełnomocnika do uzupełnienia lub usunięcia usterek zgłoszenia, winno być dokonane listem poleconym. Do odpowiedzi należy wyznaczyć termin co najmniej dni 15 a nie przekraczający dni 90, wliczając już ewentualne odroczenia.

Każde podanie o odroczenie wspomnianego terminu należy umotywować.

Art. 32 (art. 30). — Dokumenty, mające uzupełnić braki wymienione w artykule poprzednim, będzie można składać w urzędach upoważnionych do przyjmowania zgłoszeń. Będzie również można adresować je wprost do Centralnego Urzędu Patentowego jako przesyłki polecone.

Jeżeli termin wyznaczony do uzupełnienia wymienionych braków upłyne bezskutecznie, Urząd postąpi zgodnie z przepisami artykułu 34 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r.

Rozdział II

Rejestr świadectw ochronnych i świadectwa ochronne

Art. 33 (art. 31). — Rejestr świadectw ochronnych na wzory przemysłowe, odpowiadający rejestrowi przewidzianemu dla paten-

tów na wynalazki przemysłowe, wymienionemu w artykule 37 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r., winien zawierać w odniesieniu do każdego zgłoszenia, które doprowadziło do udzielenia świadectwa ochronnego następujące oznaczenia:

1. kolejny numer świadectwa ochronnego;
2. nazwę urzędu, który przyjął zgłoszenie, dzień i godzinę wniesienia zgłoszenia oraz jego numer porządkowy;
3. nazwisko, imiona, miejsce pobytu lub zamieszkania zgłaszającego, a gdy chodzi o spółkę, stowarzyszenie lub osobę prawną, — jej nazwę i siedzibę;
4. tytuł wzoru;
5. jeżeli zgłoszenie zawiera roszczenie o prawo pierwszeństwa, — dane dotyczące pierwszego zgłoszenia zagranicą z wymienieniem nazwiska zgłaszającego, daty zgłoszenia i numeru świadectwa ochronnego, gdy jest już udzielone;
6. dane niezbędne, jeśli zgłoszenie zawiera roszczenie o prawo pierwszeństwa wpływające z ochrony tymczasowej na wystawie lub z publikacji w aktach akademii naukowych, towarzystw, instytucji lub korporacji (*enti*) naukowych;
7. datę udzielenia świadectwa ochronnego.

Będą też wpisywane do rejestru adnotacje co do każdego świadectwa ochronnego o uiszczeniu opłat, jak również o aktach odnoszących się do wzorów przemysłowych a odpowiadających aktom odnoszącym się do wynalazków przemysłowych, wyszczególnionym w art. 66 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r.

Art. 34 (art. 33). — Każde świadectwo ochronne będzie zawierało dane wyszczególnione w ust. 1 artykułu 33.

Do świadectw ochronnych będą dołączane egzemplarze plansz z reprodukcją graficzną wzoru lub wytworów albo w próbki tychże, jak również egzemplarz ewentualnego opisu.

Tytuł III

Opłaty, zwroty i zwolnienia

Art. 35 (art. 37). — Uiszczanie opłat (z wyjątkiem stemplowych) winno być dokonywane zleceniem pocztowym według specjalnego wzoru przeznaczonego dla opłat i koncesyj rządowych, wystawionym w imieniu *Procuratore del registro* (wzór 1/H).

Zlecenia winny być wypuszczane w imieniu tegoż funkcjonariusza, w Rzymie. Wyjawszy przypadek gdy ich składanie jest obowiązkowe, będą one wysyłane jako przesyłki polecone do Centralnego Urzędu Patentowego w ciągu dni pięciu od ich wydania.

Art. 36 (art. 38). — Wszelako opłaty dokonane zleceniem pocztowym zwyczajnym lub te-

legraficznym, adresowanym do Ministerstwa Korporacji — Centralny Urząd Patentowy (*Ministero delle Corporazioni Ufficio centrale dei brevetti*) będą przyjmowane, jednakże co do skuteczności z zastrzeżeniem ograniczeń wymienionych w ust. 3 następującego poniżej artykułu 38. Wysyłający winien baczyć, aby zwyczajne zlecenia pocztowe były wysyłane do wymienionego Urzędu jako polecone. Ministerstwo przekaże zlecenia zwyczajne lub telegraficzne do *Procuratore del registro* w Rzymie.

Art. 37 (art. 39). — Odcinek każdego zlecenia wzoru 1/H lub zwyczajnego winien zawierać wyraźne oznaczenie tytułu wpłaty. Gdy chodzi o opłatę za drugi okres dwuletni, należy wskazać numer świadectwa ochronnego, podać nazwisko właściciela i tytuł wzoru (jeśli trzeba skrócony), po tym zaś musi nastąpić podpis i miejsce zamieszkania wysyłającego.

Jeżeli opłata jest dokonywana zleceniem telegraficznym, telegram winien zawierać oznaczenia wyżej przytoczone.

Art. 38 (art. 40). — Jeżeli postanowieniom artykułów 35 do 37 uczyniono zadość, wpłaty uskutecznione zleceniem według wzoru 1/H będą datowane dniem emisji zlecenia.

Z zastrzeżeniem zachowania przepisów artykułu 37 to samo tyczyć się będzie wpłat uskuteczniionych zleceniem telegraficznym.

Odwrotnie, wpłaty dokonane zleceniem pocztowym zwyczajnym będą datowane dopiero dniem ich nadejścia do Centralnego Urzędu Patentowego nawet wówczas, gdy są zgodne z przepisami art. 36 i 37.

Art. 39 (art. 41). — Podania o udzielenie zezwolenia na uzupełnienie lub uiszczenie po terminie opłaty za drugi okres dwuletni uiszczonej tylko częściowo lub z opóźnieniem wskutek oczywistej omyłki lub z innych powodów dających się usprawiedliwić, będzie można składać w Urzędach wymienionych w art. 2 lub przysyłać je bezpośrednio, jako przesyłki polecone, do Centralnego Urzędu Patentowego.

Do tego rodzaju podań, które będą datowane dniem sporządzenia protokołu lub wysłania listu poleconego, należy załączać zlecenie (wzór 1/H) przeznaczone do uiszczenia należnej opłaty i dopłaty.

Art. 40 (art. 42). — Zezwoleń na zwroty opłat w przypadkach przewidzianych będzie udzielało Ministerstwo Korporacji.

Zezwolenie zostanie udzielone z urzędu, gdy opłata dotyczy zgłoszenia wzoru ostatecznie odrzuconego lub uwzględnionego odwołania; we wszystkich innych przypadkach zwrot opłat będzie dokonywany na pisemny wniosek, który zainteresowany winien złożyć na przepisowym papierze stemplowym do Ministerstwa Korporacji.

Zwroty opłat będą odnotowywane w rejestrze wzorów, w rejestrze zgłoszeń zaś gdy będą

dą dotyczyły zgłoszeń cofniętych lub odrzuconych.

Art. 41 (art. 43). — Jeżeli oświadczenie stwierdzające udzielenie wolnego korzystania z wzoru obywatelom włoskim dokonane zostało w trybie art. 50 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r. po wniesieniu zgłoszenia wzoru lecz przed udzieleniem świadectwa ochronnego, zwolnienie będzie mogło dotyczyć jedynie opłaty należnej za drugi okres dwuletni.

Art. 42 (art. 44). — Każdy, kto wniósł o udzielenie świadectwa ochronnego na wzór przemysłowy a pragnie skorzystać z dobrodziejstwa zwłoki w uiszczeniu opłaty należnej za pierwszy okres dwuletni stosownie do art. 51 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r. i art. 10 ust. 2 lit. c dekretu królewskiego Nr 1411 z dnia 25 sierpnia 1940 r., winien będzie załączyć do swego zgłoszenia dowody stwierdzające, że nie podlega obowiązkowi uiszczenia podatków bezpośrednich (przez wpis do rejestrów lub przez bezpośrednie potrącenie) na sumę przekraczającą 600 lirów rocznie.

Ministerstwo Korporacyj będzie mogło jednak w każdym poszczególnym przypadku zasięgnąć wszelkich informacji, które uzna za przydatne do stwierdzenia rzeczywistego stanu ubóstwa.

Tytuł IV

Wzory o charakterze użyteczności publicznej

Rozdział I

Obowiązek zachowania tajemnicy

Art. 43 (art. 45). — Centralny Urząd Patentowy podawać będzie w sposób poufny do wiadomości Ministerstw: Wojny, Marynarki oraz Lotnictwa wykaz wszystkich zgłoszeń mierzących do uzyskania świadectw ochronnych na wzory przemysłowe. Podawać on będzie w tych wykazach numery zgłoszeń, jak również — gdy chodzi o wzory mogące być przydatne dla wojskowej obrony kraju — nazwiska i miejsca zamieszkania zgłaszających i twórców wzorów, jeżeli mu są wiadome, oraz tytuły wzorów.

W przeciągu dwudziestu dni następujących po zawiadomieniu wymienione Ministerstwa będą mogły polecić oficerom lub urzędnikom zbadanie w siedzibie Centralnego Urzędu Patentowego plansz z reprodukcją graficzną wzorów lub wytworów albo z próbkami tychże lub ewentualnych opisów odnoszących się do wzorów uznanych przez nich za przydatne dla wojskowej obrony kraju.

Wymienione Ministerstwa obowiązane będą do zachowania tajemnicy w przedmiocie zbadanych plansz i opisów, jak również w przedmio-

cie wykazów, o których mowa w ustępie pierwszym niniejszego artykułu.

Art. 44 (art. 46). — Żądania odnoszące się do odroczenia udzielenia świadectwa ochronnego i wszelkich publikacji, oparte na art. 40 ust. 3 dekretu królewskiego Nr 1127 z dn. 29 czerwca 1939 r. i ograniczone do wzorów już zbadanych, winny wpłynąć do Centralnego Urzędu Patentowego w przeciągu dwudziestu dni następujących po upływie czasokresu oznaczonego w artykule poprzedzającym.

Terminy wyznaczone w artykule niniejszym i w artykule poprzedzającym są terminami zawitymi.

Art. 45 (art. 47). — Centralny Urząd Patentowy zawiadomi listem poleconym osobę zainteresowaną o każdym żądaniu odroczenia, które by było do Urzędu skierowane stosownie do artykułu poprzedzającego i zwróci jej uwagę na obowiązek zachowania tajemnicy.

Po wysłaniu takiego zawiadomienia zgłoszenie oraz załączniki doń dołączone będą przechowywane przez Urząd, który będzie przestrzegał tajemnicy ich zawartości.

Art. 46 (art. 48). — Jeżeli zainteresowane Ministerstwo, po złożeniu żądania odroczenia, nie zamierza wdrożyć postępowania celem wyłączenia, poda o tym do wiadomości Centralnego Urzędu Patentowego, który ze swej strony powiadomi o powyższym osobę zainteresowaną. Zawiadomienia te pociągną za sobą zgaśnięcie obowiązku zachowania tajemnicy oraz wdrożenie postępowania zwyczajnego, zmierzającego do udzielenia świadectwa ochronnego.

Art. 47 (art. 49). — Władze stojące na czele organizacji wystaw, mających odbyć się na obszarze Państwa, winny, skoro prawo czasowej ochrony zostało przyznane, podawać w sposób poufny do wiadomości Ministerstw: Wojny, Marynarki oraz Lotnictwa — co najmniej na dwadzieścia dni przed otwarciem wystawy — zupełny i szczegółowy wykaz wzorów, które mają być wystawione, lub odnoszących się do nich wytworów, jeszcze nie chronionych świadectwem ochronnym.

Jeżeli wzory, które mają być wystawione, lub wytwory odnoszące się do nich zostaną doreczone wymienionym władzom organizacyjnym w ciągu trwania albo też po upływie tego czasokresu, wyżej wymienione zawiadomienie wskazanych Ministerstw nastąpi w przeciągu trzech dni następujących po otrzymaniu tych przedmiotów, a wzory te lub wytwory będą mogły być wystawione dopiero po upływie dziesięciu dni po zawiadomieniu, chyba że w międzyczasie orzeczono zakaz, o którym mowa w art. 10 ustępie ostatnim dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r.

Art. 48 (art. 50). — Wymienione wyżej Ministerstwa będą mogły dać szczegółowo zbadać przez urzędników lub przez oficerów wzory lub

odnoszące się do nich wytwory nadesłane na wystawę, które mogą być uważane za przydatne dla wojskowej obrony kraju. Mogą one ponadto zbierać informacje oraz żądać objaśnień co do tych wzorów i wytworów.

Art. 49 (art. 51). — Zakaz, przewidziany w art. 10 ustępie ostatnim dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r., będzie podany bezpośrednio do wiadomości prezydium wystawy przez Ministerstwo, które go wydało.

Prezydium winno przechować wzory lub wytwory objęte zakazem. Winno ono zachować tajemnicę w przedmiocie ich właściwości i podać zakaz listem poleconym do wiadomości zainteresowanych, zwracając im równocześnie uwagę na obowiązek zachowania sprawy w tajemnicy.

Jeżeli zakaz podany był do wiadomości po upływie czasokresów dwudziestu i dziesięciu dni, wyznaczonych w ustępach 1 i 2 art. 47, natenczas wystawione wzory lub wytwory będą wycofane z wystawy, jednakże bez obowiązku zachowania tajemnicy, a właściwe Ministerstwa będą mogły domagać się ich wywłaszczenia.

Każde Ministerstwo, które pragnęłoby skorzystać z uprawnienia, przewidzianego w ustępie ostatnim art. 11 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r., winno o tym uprzedzić Centralny Urząd Patentowy w terminie wyznaczonym przez art. 44.

Rozdział II

Wywłaszczenie

Art. 50 (art. 52). — Jeżeli Ministerstwo zainteresowane zamierza spowodować wydanie dekretu o wywłaszczeniu lub o ustanowieniu prawa używania wzoru, stosownie do przepisów art. 61 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r., winno listem poleconym zawiadomić o swej decyzji osoby ubiegające się o świadectwo ochronne oraz Centralny Urząd Patentowy.

Art. 51 (art. 53). — Odpis dekretu, orzekającego wywłaszczenie lub ustanowienie prawa używania wzoru będzie przesłany Centralnemu Urzędowi Patentowemu oraz podany do wiadomości zainteresowanych, w sposób ustawowo przepisany, staraniem tego Ministerstwa, które spowodowało wydanie dekretu.

Z chwilą dokonania zawiadomienia prawa będące przedmiotem wywłaszczenia przechodzą na rzecz tej administracji państwowej, na rzecz której wywłaszczenie nastąpiło. Administracja ta będzie mogła używać wzoru bez potrzeby dopełniania dalszych wymogów proceduralnych. Będzie ona obowiązana w danym razie do uiszczenia opłaty za drugi okres dwuletni, koniecznej do utrzymania świadectwa ochronnego w mocy.

Pod warunkiem, że ujawnienie nie będzie szkodliwe, Centralny Urząd Patentowy ogłosi w *Bollettino* dekrety o wywłaszczeniu lub o usta-

nowieniu prawa używania oraz ich ewentualne zmiany i uchylenia, jak również sporządzi odpowiednią adnotację w rejestrze świadectw ochronnych (lub, jeśli świadectwo ochronne nie zostało jeszcze udzielone, w rejestrze zgłoszeń).

Art. 52 (art. 54). — Jeżeli dekret ogranicza się do wywłaszczenia prawa używania wzoru, stosownie do ustępu 2 art. 60 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r., podany tam będzie czasokres trwania tego używania, który będzie mógł we wszelkich przypadkach być przedłużony w granicach trwania świadectwa ochronnego (4 lata).

Art. 53 (art. 55). — Jeżeli ujawnienie nie jest szkodliwe i jeżeli wywłaszczenie odnosi się jedynie do używania wzoru, udzielenie świadectwa ochronnego i publikacja wzoru będą uskutecznione w drodze postępowania zwyczajnego.

Art. 54 (art. 56). — Co się tyczy ustalenia odszkodowania należnego za wywłaszczenie świadectwa ochronnego na wzór o znaczeniu dla obrony wojskowej kraju, wywłaszczony będzie mógł domagać się w przypadku braku zgody ustanowienia sądu rozjemczego, przewidzianego w art. 63 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r. Żądanie winno być złożone przed upływem 180 dni następujących po podaniu do wiadomości dekretu o wywłaszczeniu, w formie aktu, który ma być staraniem urzędnika sądowego podany do wiadomości administracji państwowej, która zarządziła wywłaszczenie.

Jeżeli w przeciągu 30 dni następujących po wspomnianym zawiadomieniu nie nastąpiła zgoda w przedmiocie wyznaczenia jednego arbitra, strona domagająca się rozjemstwa poda do wiadomości, w formie wyżej opisanej, nazwisko swego arbitra. Administracja państwowa poda z kolei do wiadomości, w przeciągu następujących 30 dni, arbitra przez siebie wybranego. W przypadku niedojścia w ciągu 30 dni następujących po tym ostatnio wymienionym zawiadomieniu do porozumienia w przedmiocie wyznaczenia trzeciego arbitra, wyznaczenie tegoż arbitra na żądanie jednej ze stron należeć będzie do Ministra Korporacji.

Art. 55 i 56 (art. 57 i 58). —¹⁾

Tytuł V

O wpisach aktów prawnych

Art. 57 (art. 59). — Każde podanie zmierzające do uzyskania wpisu aktu prawnego lub orzeczenia, odnoszących się do świadectwa ochronnego na wzór przemysłowy, stosownie do art. 66 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r., winno być sporządzone w dwóch egzemplarzach, odpowiadających przepisom ustawy stemplowej.

Podanie winno zawierać:

¹⁾ Szczegóły natury wewnętrzno-administracyjnej.

1. nazwisko, imiona i miejsce zamieszkania wnioskodawcy oraz, jeżeli jest ustanowiony pełnomocnik, tegoż pełnomocnika;
2. nazwisko i imiona właściciela świadectwa ochronnego jak również numer i datę udzielenia świadectwa ochronnego;
3. datę i rodzaj tytułu prawnego, który ma być wpisany. Jeżeli chodzi o akt publiczny, winno być podane nazwisko notariusza, który go sporządził;
4. oznaczenie przedmiotu aktu, który ma być wpisany.

Podania wyżej wymienionego rodzaju winny być składane w Centralnym Urzędzie Patentowym, który sporządzi protokół z oznaczeniem dnia i godziny złożenia podania.

Art. 58 (art. 60). — Do podań, o których mowa w artykule poprzedzającym, należy dołączać:

1. tytuł prawny, który ma być wpisany, w postaci przepisanej przez ustawę stemplową;
2. zlecenie, stwierdzające uiszczenie przepisanej opłaty, zgodnie z przepisami art. 35.

Jeżeli tytuł prawny, o którym mowa w punkcie 1, sporządzony jest w obcym języku, należy doń dołączyć tłumaczenie na język włoski, uwierzytelnione i poświadczane przez władze włoskie.

Jeżeli ustanowiony jest pełnomocnik, należy załączyć pełnomocnictwo lub list specjalny, sporządzone w dobrej i należytej formie.

Art. 59 (art. 61). — Każdy wpis pociąga za sobą zaznaczenie w rejestrze świadectw ochronnych:

1. daty złożenia podania, która będzie również datą wpisu;
2. nazwiska, imiona i miejsca zamieszkania następcy prawnego (lub nazwy i siedziby spółki albo osoby prawnej), oraz, jeżeli jest ustanowiony pełnomocnik, tegoż pełnomocnika;
3. rodzaju praw, do których odnosi się wpis.

Art. 60 (art. 62). — Jeżeli akty prawne i orzeczenia, o których mowa w art. 66 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r., dotyczą świadectwa ochronnego zgłoszonego lecz jeszcze nie udzielonego, natenczas będą one wpisane w rejestrze zgłoszeń. Wszelako wpis będzie powtórnie skuteczny w rejestrze świadectw ochronnych niezwłocznie po udzieleniu świadectwa ochronnego.

Art. 61 (art. 63). — Centralny Urząd Patentowy zwróci wnioskodawcy jeden egzemplarz podania zaopatrzonego w klauzulę stwierdzającą dokonanie wpisu.

Akty prawne i orzeczenia złożone do wpisu będą przechowywane przez wymieniony Urząd.

Art. 62 (art. 64). — Orzeczenia stwierdzające nieważność lub stanowiące o wygaśnięciu świadectw ochronnych, podane do wiadomości

Centralnego Urzędu Patentowego stosownie do art. 80, ustępu ostatniego, dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r. będą wpisane do rejestru świadectw ochronnych. Będą one ogłoszone w *Bollettino*.

Art. 63 (art. 65). — Podania zmierzające do uzyskania wykreślenia wpisów winny być składane w formie i przy zachowaniu wymagań przepisanych dla podań zmierzających do uzyskania wpisów.

Wykreślenie będzie dokonane przez zapiskę umieszczoną na marginesie wpisu.

Art. 64 (art. 66). — Jeżeli wpis prawa poręki mieści w sobie konwersję kredytu na pieniądze krajowy, natenczas operacja ta będzie skuteczna na podstawie kursu dnia, w którym poręka była udzielona.

Tytuł VI

Postępowanie egzekucyjne

Art. 65 do 75 (art. 67 do 77). —¹⁾

Tytuł VII

Odwolania i postępowanie odwoławcze

Art. 76 (art. 78). — Komisji Odwoławczej, o której mowa w art. 71 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r., przydany będzie do pomocy sekretariat, którego członkowie będą mianowani dekretem powołującym Komisję lub też odrębnym dekretem.

Członkowie sekretariatu będą powołani spośród funkcjonariuszów Centralnego Urzędu Patentowego, należących do grupy A, a których stopień służbowy mieści się w granicach między siódmym a dziewiątym.

Art. 77 (art. 79). — Odwołania w przedmiocie świadectw ochronnych na wzory przemysłowe, odnoszące się do spraw odpowiadających sprawom w przedmiocie patentów na wynalazki przemysłowe, przewidzianym w dekreście królewskim Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r., należy składać w urzędach wyliczonych w art. 2, lub też przysyłać przesyłką poleconą do sekretariatu Komisji Odwoławczej przy Centralnym Urzędzie Patentowym.

Do każdego odwołania należy dołączyć trzy odpisy na zwykłym papierze. Sekretariat Komisji będzie mógł zażądać od zainteresowanych dodatkowych odpisów.

Art. 78 (art. 80). — Przewodniczący Komisji wyznaczy referenta dla każdego odwołania. W przypadku, gdy chodzi o zagadnienia techniczne, będzie on mógł powołać ponadto jednego lub kilku referentów dodatkowych spośród przydzielonych rzeczoznawców technicznych.

Art. 79 (art. 81). — Sekretariat Komisji doręczy przesyłką poleconą stronom przeciwnym,

¹⁾ Szczegóły natury wewnętrzno-administracyjnej.

w przypadkach, o których mowa w art. 35 ust. 2 i art. 39 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r., odpisy dla nich przeznaczone.

Przewodniczący lub referent przezeń do tego delegowany, będzie wyznaczał stosowne terminy do składania pisemnych wywodów i replik, jak również środków dowodowych. Terminy te nie mogą przekraczać 90 dni.

Przepisów artykułu niniejszego i artykułów poprzedzających należy przestrzegać przy składaniu i przekazywaniu wymienionych dokumentów.

Art. 80 (art. 82). — Po upływie terminów wyznaczonych stosownie do artykułu poprzedzającego, Komisja zastosuje środki dla przeprowadzenia dochodzeń w sprawie, jakie uzna za wskazane. Ona też ustali co do nich odpowiedni sposób postępowania.

Przewodniczący lub referent przezeń do tego delegowany będzie mógł przesłuchiwać strony w toku prowadzenia dochodzeń, w celu uzyskania stosownych wyjaśnień.

Art. 81 (art. 83). — Jeżeli nie zachodzi potrzeba przeprowadzania dochodzeń, lub też po ich ukończeniu, przewodniczący ustali dzień, w którym odbędzie się przed Komisją rozprawa odwoławcza.

Art. 82 (art. 84). — Posiedzenia Komisji są ważne jedynie wtedy, jeżeli obecna jest bezwzględna większość jej członków wyposażonych w głos decydujący.

Dyrektor Centralnego Urzędu Patentowego lub też funkcjonariusz, którego on wyznaczył jako swego przedstawiciela, będzie obecny na posiedzeniach i dostarczy Komisji potrzebnych wyjaśnień i dokumentów.

Art. 83 (art. 85). — Odwołującemu się będzie przysługiwało prawo do ustnego przedstawienia swych racji, jeżeli tego zażąda we właściwym czasie, a w każdym razie co najmniej na trzy dni przed otwarciem rozpraw. Będzie on obowiązany stawić się w dniu i godzinie, wyznaczonym dla rozprawy co do jego odwołania, stosownie do zawiadomienia, jakie sekretariat skieruje doń we właściwym czasie.

Odwołujący może przybrać sobie do pomocy adwokata, jak również rzeczoznawcę technicznego.

Art. 84 (art. 86). — Po otwarciu posiedzenia referent przedstawi referat odnoszący się do odwołania.

Następnie strony lub ich przedstawiciele wywiodą z kolei swe racje. Jeżeli tego zażądają członkowie Komisji, natenczas dyrektor Centralnego Urzędu Patentowego lub też funkcjonariusz, którego on wyznaczył jako swego przedstawiciela, dostarczy żądanych wyjaśnień i dokumentów.

Art. 85 (art. 87). — Każdy zainteresowany będzie mógł przedstawiać Komisji przed zam-

knięciem rozprawy pisemne wywody z wyjaśnieniami.

Każda nowa okoliczność faktyczna, mogąca wpłynąć na orzeczenie, a która by wyłoniła się w ciągu rozprawy, winna być poddana spornej rozprawie między stronami.

Art. 86 (art. 88). — Komisja będzie miała w każdym czasie możność skorzystania ze środków dla przeprowadzenia dochodzeń, jakie będzie uważała za konieczne.

Będzie ona mogła również postanowić, że orzeczenie, a nawet rozprawa, mają być przeniesione na późniejsze posiedzenie.

Art. 87 i 88 (art. 89 i 90). —¹⁾

Tytuł VIII

Inspekcje i publikacje

Art. 89 do 96 (art. 36 i 91 do 97). — . . .²⁾

Tytuł IX

Przepisy odnoszące się do włoskich terytoriów zamorskich

Art. 97 (art. 98). — Zgłoszenia zmierzające do uzyskania świadectw ochronnych na wzory przemysłowe będzie można składać również w Libii, we włoskiej Afryce Wschodniej oraz na włoskich Wyspach Morza Egejskiego.

Uprawnienia w przedmiocie przyjmowania tych zgłoszeń, udzielone w Królestwie prowincjonalnym Urzędowi Korporacji, będą przeniesione na właściwe urzędy kolonialne gospodarki korporacyjnej.

Art. 98 (art. 99). — Przepisy stemplowe winny być, gdy chodzi o zgłoszenia i o dokumenty składane w Libii, we włoskiej Afryce Wschodniej oraz na włoskich Wyspach Morza Egejskiego, dopełnione przez naklejenie znaczków kolonialnych w wymiarze przepisany w Królestwie dla takich samych aktów.

Art. 99 (art. 100). — W przeciągu dni pięciu po złożeniu zgłoszenia winny urzędy kolonialne gospodarki korporacyjnej, o których mowa w art. 97, przesyłać do Centralnego Urzędu Patentowego przy Ministerstwie Korporacji jako przesyłki polecone wszystkie otrzymywane przez nie zgłoszenia wraz z załącznikami, jak również sporządzony na zwykłym papierze odpis protokołu złożenia.

Art. 100 (art. 101). — Terminy wyznaczone do odpowiedzi na wezwania, o których mowa w art. 31, mogą wahać się:

jeżeli zainteresowany ma miejsce zamieszkania lub pobytu w Libii i na włoskich Wyspach Morza Egejskiego, od 60 do 120 dni;

jeżeli zainteresowany ma miejsce zamieszkania lub pobytu we włoskiej Afryce Wschodniej, od 120 do 180 dni.

¹⁾ Szczegóły natury wewnętrzno-administracyjnej.

²⁾ Szczegóły natury wewnętrzno-administracyjnej.

Termin do złożenia odwołania do Komisji Odwoławczej wyniesie w pierwszym przypadku 60 dni, a w drugim przypadku — 120 dni.

Art. 101 (art. 102) — Uprawnienia dotyczące się wykonywania praw, płynących ze świadectw ochronnych na wzory przemysłowe, udzielone w Królestwie prezesowi trybunału lub sędziemu pokoju (*Pretore*), będą wykonywały w Libii, we włoskiej Afryce Wschodniej oraz na włoskich Wyspach Morza Egejskiego władze powołane do wykonywania czynności analogicznych.

Tytuł X

Przepisy ogólne oraz różne

Rozdział I

Przepisy ogólne

Art. 102. — Zespół wzorów zdobniczych stanowi jedną zamkniętą całość stosownie do art. 6 dekretu królewskiego Nr 1411 z dnia 25 sierpnia 1940 r., jeżeli poszczególne wytwory — wbrew ich różnym funkcjom — są przeznaczone do łącznego użycia w celu ulepszenia całości, wszelako pod warunkiem, że wytwory te produkowane są z tego samego tworzywa oraz że znamiona charakterystyczne pod względem rysunku, postaci i kolorów, które pragnie się zastrzec, są im wspólne.

Niniejszy przepis ma zastosowanie zwłaszcza do zespołów utworzonych np. przez nakrycia stołowe, nakrycia do kawy albo meble przeznaczone do tego samego pokoju.

Art. 103. — Zespół wzorów zdobniczych stanowi również jednorodny szereg stosownie do powołanego wyżej art. 6, gdy poszczególne wytwory o identycznym przeznaczeniu nie mogą być użyte łącznie, wykazują jednak ten sam rysunek oraz w ogóle wszystkie inne znamiona charakterystyczne, które pragnie się zastrzec, z wyjątkiem kolorów, wszelako pod warunkiem, że kolory wahają się w poszczególnych wytworach jedynie w obrębie tej samej skali a efekt estetyczny przez nie wywoływany nie ulega z tego powodu istotnym zmianom.

Niniejszy przepis ma zastosowanie zwłaszcza do zespołów utworzonych np. przez tkaniny.

Art. 104. — Zespół wzorów zdobniczych stanowi również jednorodny szereg stosownie do wyżej powołanego art. 6, gdy poszczególne wytwory o identycznym przeznaczeniu nie mogą być użyte łącznie, wykazują jednakże te same kolory i w ogóle wszystkie inne znamiona charakterystyczne, które pragnie się zastrzec, z wyjątkiem rysunku, wszelako pod warunkiem, że rysunek w poszczególnych wytworach różni się jedynie pod względem proporcji części lub też powtarzaniem się albo brakiem niektórych z pośród nich a ogólny efekt estetyczny wywoływany rysunkiem nie ulega z tego powodu istotnym zmianom.

Niniejszy przepis ma również zastosowanie

zwłaszcza do zespołów utworzonych np. przez tkaniny.

Art. 105. — Do celów zastosowania art. 59 p. 3 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r., odnoszącego się do nieważności patentu z uwagi na niedostateczne dane, wskazówki konieczne do umożliwienia znawcy rzeczy wykonania wzoru winny jednolicie wynikać z tytułu, z plansz zawierających reprodukcję graficzną wzoru lub wytworów albo z próbek tychże (patrz wyżej podany art. 4 p. 1) oraz z ewentualnego opisu, wziętych jako całość.

Art. 106. — Jeżeli stosownie do art. 4 dekretu królewskiego Nr 1411 z dnia 25 sierpnia 1940 r. dokonano w tym samym czasie dwóch zgłoszeń dotyczących tego samego przedmiotu, z których jedno odnosi się do wynalazku a drugie do wzoru użytkowego i jeżeli w każdym z tych dwóch zgłoszeń wyraźnie wspomniano o jednoczesnym złożeniu drugiego zgłoszenia, wówczas zgłaszający może się ograniczyć do dołączenia przepisanych dokumentów jedynie do zgłoszenia zmierzającego do uzyskania patentu na wynalazek.

Obydwa zgłoszenia należy złożyć tego samego dnia do tego samego urzędu.

Art. 107. — Jeżeli w przypadku przewidzianym w poprzedzającym artykule uwzględniono zgłoszenie zmierzające do uzyskania świadectwa ochronnego na wzór użytkowy, przysługuje zgłaszającemu prawo do zwrotu ewentualnej nadwyżki opłat, wszelako z tym zastrzeżeniem, że nadwyżka opłaty za zgłoszenie nie liczy się i nie może stanowić przedmiotu rozrachunku.

Rozdział II

Przepisy różne

Art. 108 (art. 103). — Ministerstwo Korporacji będzie mogło w drodze dekretu wydać przepisy, według których winny być ułożone zgłoszenia oraz inne pisma dotyczące spraw świadectw ochronnych na wzory przemysłowe.

Jeżeli zgłoszenie lub pismo nie jest zgodne z przepisami, zainteresowany obowiązany będzie umieścić w nim potrzebne poprawki i ściśle określenia.

Art. 109 (art. 104). — Władze powołane do organizowania wystaw winny co najmniej na trzy miesiące przed otwarciem wystawy złożyć na przepisany papierze stemplowym w Ministerstwie Korporacji podanie o udzielenie tymczasowej ochrony wzorów przemysłowych, odpowiadającej tymczasowej ochronie przewidzianej w art. 8 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r.

Każdy dekret ministerialny udzielający tymczasowej ochrony będzie ogłoszony w *Gazzetta Ufficiale* oraz w *Bollettino dei brevetti* przed otwarciem wystawy.

Wolno udzielać jednym dekretem na podsta-

wie jednego podania tymczasowej ochrony wynalazków przemysłowych i wzorów przemysłowych mających być wystawionymi na tej samej wystawie.

Art. 110 (art. 106). — Przepisy dekretu królewskiego Nr 2730 z dnia 23 października 1884 r. i dekretu ministerialnego z dnia 8 maja 1914 r., dotyczące działalności Centralnego Urzędu Patentowego w jego stosunkach z publicznością, pozostają w mocy aż do wydania dalszych zarządzeń pod warunkiem jednakże, iż nie będą one sprzeczne ani z dekretem królewskim Nr 1411 z dnia 25 sierpnia 1940 r., ani z dekretem królewskim Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r., ani też z niniejszymi przepisami wykonawczymi.

Przepisy obecnie obowiązujące w przedmiocie praw odnoszących się do prac sekretariatu oraz cenników kopii i reprodukcji fotograficznych pozostają w mocy aż do ogłoszenia dekretu ministerialnego, o którym mowa w art. 94.

Art. 111 (art. 107). — Począwszy od daty ustalonej w art. 2 dekretu zatwierdzającego niniejsze przepisy wykonawcze, tracą moc o tyle, o ile odnoszą się do spraw świadectw ochronnych na wzory przemysłowe, następujące dekrety:

1. dekret królewski z dnia 19 kwietnia 1906 r., Nr 204, w celu wykonania ustawy z dnia 16 lipca 1905 r., Nr 423, w przedmiocie tymczasowej ochrony wynalazków przemysłowych oraz rysunków lub modeli fabrycznych, znajdujących się na wystawach;
2. dekret królewski Nr 54 z dnia 4 stycznia 1914 r. zatwierdzający przepisy wykonawcze do ustawy Nr 4578 z dnia 30 sierpnia 1868 r. o modelach i rysunkach fabrycznych;
3. dekret królewski Nr 120 z dnia 30 stycznia 1921 r. rozciągający na Trypolitanię i na Cyrenajkę przepisy będące w mocy w Królestwie w przedmiocie własności przemysłowej, literackiej i artystycznej;
4. dekret królewski Nr 555 z dnia 7 marca 1926 r. dotyczący atrybucji Izb Handlowych w Trypolitanii i Cyrenajce w dziedzinie rysunków lub modeli fabrycznych oraz znaków międzynarodowych.

Wreszcie traci moc, począwszy od daty wyżej wymienionej, każdy inny przepis sprzeczny z niniejszymi przepisami wykonawczymi.

(*La Propriété Industrielle* 1942 r., zeszyt 5, str. 78—82; zeszyt 6, str. 93—96).

CZĘŚĆ II

18

PATENTY NA WYNAŁAZKI

Udzielenie

Tłustym drukiem oznaczono numer patentu. Liczby i litery przed numerem patentu oznaczają klasę, podklasę, grupę i podgrupę, do której zaliczono wynalazek. Następnie kolejno są umieszczone: nazwisko właściciela patentu; tytuł wynalazku; data zgłoszenia; po skrócie „Pierwsz”, który oznacza pierwszeństwo ze zgłoszenia w jednym z krajów, należących do Konwencji Związkowej Paryskiej, data zgłoszenia zagranicznego i w nawiasie kraj, gdzie zgłoszenia dokonano; data udzielenia patentu.

1c, 1/01 **31440**. De Directie van de Staatsmijnen in Limburg, firma działająca na rzecz i w imieniu Państwa Niderlandzkiego, Heerlen. Sposób wzbogacania węgla w cieczach ciężkich i przyrząd do stosowania tego sposobu. 17.7 1939. Pierwsz. 1.3 1939 (Niderlandy). Udzielono 2.2 1943.

2c, 1 **31401**. Albert Horlebeck, Wuppertal-Barmen i Clemens Wiesmann, Wuppertal-Barmen. Sposób wytwarzania chleba i innego pieczywa. 11.11 1940. Udzielono 21.1 1943.

3c, 2 **31394**. Vojtěch Puc, Praga. Zatrząsk. 2.9 1938. Pierwsz. 2.9 1937 (Czechosłowacja). Udzielono 21.1 1943.

3c, 11/20 **31455**. Julius Püschner, Tissa k. Bodenbach i Josef Püschner, Tissa k. Bodenbach. Urządzenie do osadzania ogniwek na taśmach nośnych zamknięć suwakowych. 16.2 1939. Pierwsz. 17.2 1938 (Czechosłowacja). Udzielono 10.2 1943.

5a, 19/10 **31409**. Firma Johann Keller, Frankfurt n. M. Sposób wiercenia oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. 27.11 1940. Pierwsz. 27.11 1939 (Niemcy). Udzielono 22.1 1943.

8k, 2 **31386**. Chemische Fabrik vormals Sandoz, Bazyleja. Sposób zwiększania zdolności kąpieli zasadowych, zwłaszcza ługów mercuryzacyjnych, do napawania i zwilżania. 5.1 1939. Pierwsz. 7.1 1938 (Szwajcaria). Udzielono 20.1 1943.

8m, 12 **31438**. I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M. Sposób wytwarzania trwałych wybarwień. 3.3 1939. Pierwsz. 11.3 1938 (Niemcy). Udzielono 2.2 1943.

10a, 22/05 **31426**. Fritz Seidenschnur, Wernigerode i Chemieprodukte Komm.-Ges., Berlin. Sposób brykietowania paku, asfaltu i podobnych materiałów. 9.12 1937. Pierwsz. 11.12 1936 dla zastrz. 1, 2; 8.7 1937 dla zastrz. 3, 4 (Niemcy). Udzielono 1.2 1943.

12a, 5 **31444**. „L'Air Liquide” S-té A-me pour l'Etude et l'Exploitation des Procédés Georges Claude, Paryż. Półka kolumny rektyfikacyjnej lub przyrządu podobnego, zaopatrzonego w nasady i klosze. 16.1 1936. Pierwsz. 24.1 1935 (Szwajcaria). Udzielono 9.2 1943.

12q, 10 **31437**. I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M. Sposób wytwarzania stałych soli dwuazonowych z 1-amino-4-ni-

trylobenzenów podstawionych w położeniu 2 i 5. 15.12 1938. Pierwsz. 27.12 1937 (Niemcy). Udzielono 2.2 1943.

15a, 23 **31391**. Typograph Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Berlin. Przyrząd do usuwania nadlewków z odlanych wierszy do składek czcionek i odlewarek wierszy. 27.1 1939. Pierwsz. 3.8 1938 (Niemcy). Udzielono 20.1 1943.

17e, 2/01 **31436**. Paul Hermann Müller, Hannover i Fritz Ludwig Richter, Chemnitz. Wieża chłodnicza. 9.12 1938. Pierwsz. 10.12 1937 dla zastrz. 1—6 (Niemcy). Udzielono 2.2 1943.

18b, 20 **31408**. Neunkircher Eisenwerk A. G. vormals Gebrüder Stumm, Neunkirchen Saar. Sposób wytwarzania stali chromowej. 17.6 1940. Pierwsz. 11.8 1939 (Niemcy). Udzielono 22.1 1943.

18d, 2/20 **31390**. Kohle- und Eisenforschung G. m. b. H., Düsseldorf. Stal stopowa o dużej wytrzymałości na długotrwałe obciążenie stałe i dużej odporności na kruszenie. Dodatkowy do patentu 30199. 20.1 1939. Pierwsz. 30.6 1938 (Niemcy). Udzielono 20.1 1943.

21a¹, 35/03 **31424**. C. Lorenz Aktiengesellschaft, Berlin-Tempelhof. Przenośne urządzenie fototelegraficzne. 4.12 1936. Pierwsz. 20.12 1935 (Niemcy). Udzielono 1.2 1943.

21a⁴, 48/23 **31385**. C. Lorenz Aktiengesellschaft, Berlin-Tempelhof. Antena kierunkowa do celów radiogoniometrii. 16.12 1938. Pierwsz. 20.12 1937 (Niemcy). Udzielono 20.1 1943.

21e, 11/01 **31410**. Deutsche Waffen- und Munitionsfabriken Aktiengesellschaft, Berlin-Charlottenburg. Sposób cechowania czasu na oscylogramach oraz urządzenie do cechowania w ten sposób. 26.4 1941. Pierwsz. 25.3 1939 (Niemcy). Udzielono 22.1 1943.

21f, 82/01 **31400**. Patent-Treuhand-Gesellschaft für elektrische Glühlampen m. b. H., Berlin. Elektryczna wysokoprężna lampa wyładowcza o ciśnieniu roboczym pary przekraczającym 10 atmosfer, o mocy mniejszej od 200 W do zasilania bezpośrednio z sieci niskiego napięcia. 30.9 1940. Pierwsz. 10.9 1938 (Niemcy). Udzielono 21.1 1943.

21g, 4/05 **31434**. C. Lorenz Aktiengesellschaft, Berlin-Tempelhof. Przekaznik próżniowy. 19.4 1938. Pierwsz. 4.5 1937 (Niemcy). Udzielono 2.2 1943.

21g, 4/05 **31435**. C. Lorenz Aktiengesellschaft, Berlin-Tempelhof. Przekaznik próżniowy. 4.8 1938. Pierwsz. 13.8 1937 (Niemcy). Udzielono 2.2 1943.

21g, 13/01 **31427**. Radio Corporation of America, New York, N. Y. Powielająca lampa elektronowa oraz sposób wyrobu tych lamp. 28.1 1938. Pierwsz. 30.1 1937 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 1.2 1943.

21h, 30/16 **31445**. Oberhütten Vereinigte Oberschlesische Hüttenwerke, Aktiengesellschaft, Gleiwitz. Sposób wyrobu elektrod do spawania i urządzenie do stosowania tego sposobu. 9.7 1938. Udzielono 9.2 1943.

29a, 7 **31460**. I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M. Urządzenie do przedzenia w stanie stopionym materiałów o wysokim punkcie topnienia. 11.12 1940. Pierwsz. 12.12 1939 (Niemcy). Udzielono 10.2 1943.

29b, 2 **31416**. Bata A. G., Zlin. Sposób obróbki roślinnego materiału włóknistego, zwłaszcza włókna łykowego. 3.6 1940. Pierwsz. 10.6 1939 (Czechy i Morawy). Udzielono 23.1 1943.

29b, 3/02 **31403**. Sächsische Zellwolle Aktiengesellschaft, Plauen. Sposób odzyskiwania siarki przy wytwarzaniu nici sztucznych z wiskozy. 20.2 1941. Pierwsz. 13.8 1940 (Niemcy). Udzielono 21.1 1943.

29b, 3/02 **31442**. I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M. Sposób wytwarzania wiskozy. 23.5 1941. Pierwsz. 30.5 1940 (Niemcy). Udzielono 2.2 1943.

36b, 7/01 **31459**. Adam Henryk Dąbrowski, Grodzisk Mazowiecki. Piec elektryczny do ogrzewania pomieszczeń, wagonów itd. 30.9 1940. Udzielono 10.2 1943.

36b, 7/02 **31388**. Bror Hugo Ragnvald Sandell, Sztokholm. Metalowa płyta do elektrycznego gotowania. 12.1 1939. Udzielono 20.1 1943.

37d, 24/03 **31425**. Mauser Kommandit-Gesellschaft, Köln-Ehrenfeld. Drzwi do szczelnego na gazy zamykania pomieszczeń. 21.6 1937. Udzielono 1.2 1943.

37f, 7/02 **31441**. Josef Wieland, Wrocław i Herbert Schirdewahn, Wrocław. Pomieszczenie dla rowerów, motocykli, samochodów i podobnych pojazdów. 23.8 1939. Udzielono 2.2 1943.

38h, 2/01 **31396**. Sigurd Prokopp, Wiedeń. Sposób konserwacji drzewa trudno nasycanego. 6.12 1938. Pierwsz. 27.12 1937 (Austria). Udzielono 21.1 1943.

39a, 10/17 **31398**. Bata A. S., Zlin. Maszyna do obcinania brzegów obuwia gumowego. 31.7 1939. Pierwsz. 30.7 1938 (Czechosłowacja). Udzielono 21.1 1943.

39b, 10 **31414**. Henry Ghez, Paryż i Oscar Ghez, Paryż. Sposób regenerowania kauczuku wulkanizowanego. 25.4 1939. Udzielono 23.1 1943.

39b, 24 **31447**. Kohle- und Eisenforschung G. m. b. H., Düsseldorf. Sposób wytwarzania

masy do powlekania przedmiotów metalowych lub do innych celów. 30.4 1940. Pierwsz. 17.7 1939 (Niemcy). Udzielono 9.2 1943.

40c, 11 **31415**. I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M. i Duisburger Kupferhütte, Duisburg. Sposób zapobiegania powstawaniu tlenku przy pracy z ciekłymi orteciami cynku. 7.8 1939. Pierwsz. 21.9 1938 (Niemcy). Udzielono 23.1 1943.

42k, 20/03 **31393**. I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M. Sposób wykrywania baniek lub podobnych braków w odlewach ze stopów metali lekkich, zwłaszcza stopów magnezu. 29.9 1941. Pierwsz. 6.11 1940 (Niemcy). Udzielono 20.1 1943.

42k, 22/01 **31443**. I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M. Przyrząd do sprawdzania i mierzenia różnych fizykalnych własności włókien, nici i podobnych wyrobów. 3.10 1941. Pierwsz. 29.10 1940 (Niemcy). Udzielono 2.2 1943.

44a, 2 **31457**. Gebr. Kleinmann, Berlin-Lichtenberg. Guzik, złożony z dwóch części, z wierzchem, obciążonym materiałem. 27.2 1939. Pierwsz. 2.3 1938 (Niemcy). Udzielono 10.2 1943.

44b, 40 **31389**. Henryk Sobkowski, Strzemieszce. Obsada do płonących zapalek. 19.1 1939. Udzielono 20.1 1943.

45c, 22/04 **31439**. Gebrüder Kirsch Spezialfabrik für Schneidflott-Patentbalken, Meckesheim, Baden. Przyrząd tnący kosiarki. 6.3 1939. Pierwsz. 13.7 1938 dla zastrz. 1 (Niemcy). Udzielono 2.2 1943.

45g, 1/01 **31384**. Paweł Szmuk, Turzyczka, p. Rybnik. Osłona chroniąca mleko przed zanieczyszczeniami podczas dojenia. 19.2 1938. Udzielono 20.1 1943.

46c¹, 2 **31412**. Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Chłodnica oleju przy silnikach, chłodzonych powietrzem. 25.6 1941. Pierwsz. 29.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 22.1 1943.

46c¹, 2 **31413**. Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Chłodzenie oleju w silnikach spalinowych. 2.7 1941. Pierwsz. 27.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 22.1 1943.

46c¹, 3 **31458**. Daimler-Benz Aktiengesellschaft, Stuttgart. Sposób zabezpieczania zaworów wylotowych w silnikach spalinowych wielkiej mocy, zwłaszcza do statków powietrznych, od przegrzania lub nagryzania przez spaliny paliw, zawierających ołów, i odnośny zawór wylotowy. 14.9 1940. Pierwsz. 1.8 1939 (Niemcy). Udzielono 10.2 1943.

46c¹, 4 **31462**. Fiat Società Anonima, Turyn. Głowica cylindra do silników spalinowych. 10.4 1941. Pierwsz. 1.7 1940 (Włochy). Udzielono 10.2 1943.

46c², 105 **31448**. Junkers Flugzeug- und Motorenwerke Aktiengesellschaft, Dessau. Pompa do wtryskiwania paliwa do silników spalinowych. 19.6 1940. Pierwsz. 30.6 1939 dla zastrz. 1—3; 2.1 1940 dla zastrz. 4,5 (Niemcy). Udzielono 9.2 1943.

46c², 105 **31449**. Robert Bosch G. m. b. H., Stuttgart. Urządzenie do wtryskiwania paliwa w silnikach spalinowych. 22.6 1940. Pierwsz. 29.6 1939 (Niemcy). Udzielono 9.2 1943.

46c², 109 **31407**. Friedrich Deckel Präzisions-Mechanik u. Maschinenbau, Monachium. Urządzenie do rozdzielania cieczy i gazów, zwłaszcza do usuwania powietrza z paliwa wtryskowych silników spalinowych. 24.6 1939. Pierwsz. 25.6 1938 (Niemcy). Udzielono 22.1 1943.

46c², 115/01 **31451**. Robert Bosch G. m. b. H., Stuttgart. Pompa paliwowa do silników spalinowych. 18.7 1940. Pierwsz. 22.10 1938 (Niemcy). Udzielono 9.2 1943.

46c², 115/03 **31452**. Robert Bosch G. m. b. H., Stuttgart. Zespół pomp wtryskowych do silników spalinowych. 1.8 1940. Pierwsz. 15.11 1938 (Niemcy). Udzielono 9.2 1943.

46g, 3 **31406**. Ernst Heinkel, Warnemünde. Strumienica na czynniki gazowe, zwłaszcza do napędu i wznoszenia pojazdów powietrznych. 15.5 1939. Pierwsz. 27.5 1938 (Niemcy). Udzielono 22.1 1943.

49a, 21/03 **31399**. Deutsche Eisenwerke Aktiengesellschaft, Mülheim, Ruhr. Samoczynna tokarka, w której uchwyt przedmiotu obrabianego i suport są rozrządzane i uruchomiane sprężonym powietrzem lub hydraulicznie. 23.7 1940. Pierwsz. 27.7 1939 (Niemcy). Udzielono 21.1 1943.

49l, 5 **31463**. Deutsche Röhrenwerke, Aktiengesellschaft, Düsseldorf. Sposób platerowania boków taśm i pasm, platerowanych po jednej lub po obu stronach, do wyrobu rur. 11.4 1941. Pierwsz. 28.5 1940 (Niemcy). Udzielono 10.2 1943.

62b, 5/06 **31387**. Henschel Flugzeug-Werke A. G., Schönefeld. Przyrząd montażowy zwłaszcza do płatowców lub części płatowców, składany z wymiennych pojedynczych części. 11.1 1939. Pierwsz. 4.2 1938 (Niemcy). Udzielono 20.1 1943.

62b, 41/02 **31395**. Olaer Patent Company Luksemburg. Chowane podwozie samolotu. 26.9 1938. Pierwsz. 27.9 1937 (Francja). Udzielono 21.1 1943.

63c, 35 **31422**. Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Układ napędowy w pojazdach z tylnym silnikiem. 9.7 1941. Pierwsz. 27.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 25.1 1943.

63c, 35 **31429**. Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Układ zespołu napędowego w pojazdach mechanicznych z silnikiem z tyłu. 9.7 1941. Pierwsz. 27.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 1.2 1943.

63c, 37 **31411**. Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Umieszczenie drążków skrętnych do uresorowania wahliwych półosi w pojazdach ze środkowym dźwigarem o przekroju skrzyniowym lub rurowym. 10.6 1941. Pierwsz. 27.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 22.1 1943.

63c, 37 **31453**. Ambi-Budd Presswerk G. m. b. H., Berlin-Johannisthal. Rama pojazdu ze skrzynkowymi dźwigarami podłużnymi stanowiąca dolną ramę nadwozia. Dodatkowy do patentu 30809. 12.9 1940. Pierwsz. 28.9 1939 (Niemcy). Udzielono 9.2 1943.

63c, 43/30 **31417**. Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Komora silnikowa w pojazdach z tylnym silnikiem. 10.6 1941. Pierwsz. 27.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 25.1 1943.

63c, 43/30 **31418**. Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Ukształtowanie tylnej części nadwozia o liniach opływowych, zwłaszcza z silnikiem umieszczonym z tyłu i pokrywami na koła. 10.6 1941. Pierwsz. 29.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 25.1 1943.

63c, 43/30 **31420**. Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Osłona silnika chłodzonego powietrzem, o cylindrach ustawionych w jednym szeregu w tylnej części nadwozia pojazdu o liniach opływowych. 25.6 1941. Pierwsz. 26.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 25.1 1943.

63c, 43/30 **31433**. Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Karoseria pojazdów mechanicznych o zmniejszonym oporze powietrza. 22.7 1941. Pierwsz. 31.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 1.2 1943.

63c, 62/01 **31431**. Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Umieszczenie oświetlenia tylnego i znaków pojazdu z karoserią o liniach opływowych. 10.7 1941. Pierwsz. 29.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 1.2 1943.

63c, 72 **31402**. Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Wóz z silnikiem umieszczonym z tyłu. 13.2 1941. Pierwsz. 2.11 1940 (Niemcy). Udzielono 21.1 1943.

63c, 72 **31419**. Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Urządzenie chłodnicze do oleju w silnikach tylnych, chłodzonych powietrzem w pojazdach o liniach opływowych. 19.6 1941. Pierwsz. 26.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 25.1 1943.

63c, 72 **31421**. Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Umieszczenie chłodnicy olejowej do silników, chłodzonych powietrzem, w tylnej części nadwozia o liniach opływowych. 25.6 1941. Pierwsz. 26.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 25.1 1943.

63c, 72 **31423**. Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Urządzenie do chłodzenia oleju do silników pojazdów, zwłaszcza pojazdów z tylnym silnikiem. 9.7 1941. Pierwsz. 26.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 25.1 1943.

63c, 72 **31430**. Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Doprowadzanie powietrza chłodzącego do silnika, umieszczonego w tylnej części nadwozia pojazdu mechanicznego. 9.7 1941. Pierwsz. 27.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 1.2 1943.

63c, 72 **31432.** Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Układ do przewietrzania komory silnika w pojazdach o liniach opływowych z umieszczonym z tyłu silnikiem, chłodzonym powietrzem. 15.7 1941. Pierwsz. 30.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 1.2 1943.

63c, 90 **31450.** C. Lorenz Aktiengesellschaft, Berlin-Tempelhof. Osadzenie przyrządów, zwłaszcza dostarczających prądu elektrycznego lub innych w pojeździe mechanicznym. 13.7 1940. Pierwsz. 22.9 1939 (Niemcy). Udzielono 9.2 1943.

67a, 5 **31454.** Friedrich Deckel Präzisions-Mechanik und Maschinenbau, Monachium. Szlifierka, zwłaszcza do obróbki narzędzi. 4.2 1939. Pierwsz. 10.3 1938 (Niemcy). Udzielono 10.2 1943.

70e, 9 **31397.** Czesław Sitarz, Warschau. Przykładnica uniwersalna. 17.7 1939. Udzielono 21.1 1943.

71c, 33/01 **31404.** Bata, a. s., Zlin. Forma do wytłaczania gumowych spodów na obuwiu. 26.4 1939. Pierwsz. 30.5 1938 (Czechosłowacja). Udzielono 22.1 1943.

71c, 33/01 **31405.** Bata, a. s., Zlin. Forma do wytłaczania gumowych spodów na obuwiu. Dodatkowy do patentu 31404. 29.4 1939. Pierwsz. 30.5 1938 (Czechosłowacja). Udzielono 22.1 1943.

72f, 15/05 **31428.** Allgemeine Elektrizitätsgesellschaft, Berlin. Urządzenie do samoczynnego określania wstępnego danych niezbędnych przy kierowaniu ogniem. 5.4 1938. Pierwsz. 14.4 1937 (Niemcy). Udzielono 1.2 1943.

76b, 37 **31456.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M. Urządzenie do wytwarzania dających się wyciągać taśm ze sztucznych włókien bez końca. 18.2 1939. Pierwsz. 26.3 1938 (Niemcy). Udzielono 10.2 1943.

78c, 15 **31446.** Lignoza Spółka Akcyjna, Katowice. Sposób wytwarzania kruszącego materiału wybuchowego. Dodatkowy do patentu 31225. 24.9 1938. Udzielono 9.2 1943.

81c, 12 **31461.** Metallgesellschaft Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M. Zbiornik, np. puszka z blachy stalowej lub żelaznej. 28.2 1941. Pierwsz. 29.2 1940 (Niemcy). Udzielono 10.2 1943.

89i, 1/02 **31392.** Mario Giordani, Rzym i Pietro Leone, Palermo. Sposób scukrzania celulozy. 8.3 1939. Pierwsz. 16.3 1938 dla zastrz. 1, 2; 26.12 1938 dla zastrz. 4—6 (Włochy). Udzielono 20.1 1943.

PRZENIESIENIE WŁASNOŚCI PATENTÓW

—(Tłustym drukiem oznaczono numer patentu. Nazwisko po numerze wskazuje nowonabywcę).

14449. Patent - Treuhand - Gesellschaft für elektrische Glühlampen m. b. H., Berlin.

22708. Patent - Treuhand - Gesellschaft für elektrische Glühlampen m. b. H., Berlin.

28682. Schallband - Syndikat Aktiengesellschaft, Berlin-Charlottenburg.

28912. Schallband - Syndikat Aktiengesellschaft, Berlin-Charlottenburg.

29178. Schallband - Syndikat Aktiengesellschaft, Berlin-Charlottenburg.

29207. Schallband - Syndikat Aktiengesellschaft, Berlin-Charlottenburg.

29683. Kattwinkel, Kirchbach & Co., Coswig Bez. Dresden.

29821. Kattwinkel, Kirchbach & Co., Coswig Bez. Dresden.

30024. Kattwinkel, Kirchbach & Co., Coswig Bez. Dresden.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU

W myśl art. 12 ustawy z dn. 5.2 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 306), względnie art. 12 rozporządzenia z dn. 22.3 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) wygasły i zostały wykreślone z rejestru następujące patenty:

21893
22364
23205
25203
28639
30143

19

OPISY PATENTOWE

Zgodnie z postanowieniem art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) Urząd Patentowy opublikował w dalszym ciągu następujące opisy patentowe:

10 stycznia 1943 — Nr Nr 29065 i 29066
oraz Nr Nr 30867—30889;
20 stycznia 1943 — Nr Nr 30890—30914;
31 stycznia 1943 — Nr 29069
oraz Nr Nr 30915—30963.

Opublikowane opisy patentowe można nabywać w Urzędzie Patentowym, ul. Elektoralna 2, pokój 166, po cenie 1 zł za egzemplarz.

WZORY

Rejestracja wzorów użytkowych i zdobniczych

Tłustym drukiem oznaczono numer rejestracji. Liczby i litery przed numerem rejestracji oznaczają klasę i podklasę, do której zaliczono wzór. Następnie kolejno są umieszczone: data rejestracji w nawiasie, nazwisko właściciela wzoru, oznaczenie wzoru i data zgłoszenia.

A. WZORY UŻYTKOWE

2b **8859** (5.2 1943). Karol Kałasa, Warschau. Maszyna do formowania bułek warszawianek (kajzerek). 18.3 1941.

33d **8860** (5.2 1943). Mieczysław Olszewski, Białogon. Walizka. 20.7 1942.

37d **8861** (5.2 1943). Piotr Ossowski, Żyrardów. Kit szklarski. 11.8 1942.

37d **8862** (5.2 1943). Piotr Ossowski, Żyrardów. Uszczelka do okien lub drzwi. 20.8 1942.

87a **8863** (5.2 1943). Józef Poczobut, Warschau. Uchwyt. 16.11 1942.

B. WZÓR ZDOBNICZY

17 **6933** (10.2 1943). Franciszek Gajewski, Warschau. Nóż do papieru lub zakładka do książki i podobnych celów. 19.12 1942.

PRZEDŁUŻENIE MOCY OBOWIAZUJĄCEJ
ŚWIADECTW OCHRONNYCH

(Po oznaczeniu przedmiotu podany jest termin, do którego przedłużono ochronę)

na wzory użytkowe:

Nr **5812**. Zdzisław Lucjan Markowski, Jarosław. Urządzenie reklamowe. 12.8 1946.

Nr **6149**. Państwowe Zakłady Tele- i Radiotechniczne, Warschau. Dzwonek spolaryzowany. 19.1 1947.

Nr **6190**. Firma Zakłady WYROBÓW METALOWYCH Konrad, Jarnuszkiewicz i S-ka Spółka Akcyjna, Warschau. Stół operacyjny. 22.1 1947.

ZNAKI TOWAROWE

REJESTRACJA

Po numerze rejestru podana jest data zarejestrowania. Po skrócie „Pierw.” umieszczona jest data, od jakiej liczy się pierwszeństwo znaku. Skrót „Konw. Zw.” wskazuje, że na zasadzie art. 4 Konwencji Związkowej Paryskiej przysługuje pierwszeństwo ze zgłoszenia wcześniejszego w innym kraju, należącym do Związku.

Nr Rej. 31901. 7.1 1943. Pierw. 26.9 1942.
Fa. „Evona“ Toiletteseifen- und Parfümeriewaren — Fabrik Gesellschaft mit beschränkter Haftung. Aurschinewes b. Prag. Wyrób i sprzedaż perfumerii, środków do pielęgnowania ciała i urody, mydeł, środków do prania i czyszczenia oraz innych produktów chemicznych. **Towary:** perfumery, środki do pielęgnowania ciała i urody, mydła, środki do prania i czyszczenia oraz inne produkty chemiczne.



Nr Rej. 31902. 7.1 1943. Pierw. 3.9 1942.
Fa. Aktiengesellschaft der Kohlenwertstoff — Verbände Gruppe Benzin-Benzol-Verband. Bochum. Wytwórnice i sprzedaż węglowodorów i środków smarnych. **Towary:** techniczne oleje i tłuszcze, oleje i tłuszcze smarne.

Aral

Nr Rej. 31903. 12.1 1943. Pierw. 12.2 1942.
Fa. Bergmann & Co. Tetschen. Fabryka perfumeryj i mydła. **Towary:** wyroby perfumeryjne i artykuły mydlarskie.

Zwei Bergmänner

Nr Rej. 31904. 12.1 1943. Pierw. 14.10 1942.
Fa. Albert C. Dügg Chemische Fabrik K. G. Freiburg i. Br. Fabryka likierów. **Towary:** spirytualia, likiery, wina południowe.

Calisay

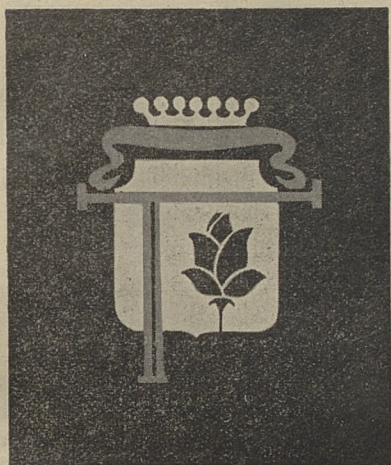
Nr Rej. 31905. 12.1 1943. Pierw. 16.10 1942.
Fa. I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft. Frankfurt a. M. Wyrób i sprzedaż barwników, produktów pośrednich, wełny celulozowej, jedwabiu sztucznego, artykułów technicznych i fotograficznych. **Towary:** chemikalia fotograficzne, nienaświetlone płyty i filmy fotograficzne, nienaświetlone papiery fotograficzne, aparaty i przybory fotograficzne, wyroby fotograficzne i drukarskie.

Bromtrans

Nr Rej. 31906. 16.1 1943. Pierw. 25.7 1942.
Fa. „Thermos“ G. m. b. H. Chemisch-pharmazeutische Fabrik. Bielitz O. S. Fabryka preparatów chemiczno-farmaceutycznych i kosmetycznych. **Towary:** krem do pielęgnowania skóry.



Nr Rej. 31907. 16.1 1943. Pierw. 31.7 1942.
Fa. „Thermos“ G. m. b. H. Chemisch-pharmazeutische Fabrik. Bielitz O. S. Fabryka preparatów chemiczno-farmaceutycznych i kosmetycznych. **Towary:** szminki, pudry kosmetyczne, środki do pielęgnowania zębów, kremy do pielęgnowania skóry, artykuły perfumeryjne, mydła toaletowe.



Nr Rej. 31908. 16.1 1943. Pierw. 9.9 1942.
Fa. Brauerei Okocim und Industriewerke G. m. b. H. Krakau. Browar, fabryka marmolady, drożdży i wytwórnia witamin i suszonych jarzyn. **Towary:** trwałe preparaty drożdży suszonych.

Trockenbackhefe
Probat

Nr Rej. 31909. 16.1 1943. Pierw. 19.10 1942.
Fa. Jenaer Glaswerk Schott & Gen. Jena. Huta szklana i fabryka instrumentów, przyrządów i aparatów elektrotechnicznych. **Towary:** szkło, rury, pręty i płyty ze szkła, kwarcu lub z ceramiki, aparaty, instrumenty i przyrządy chemiczne i farmaceutyczne; aparaty, instrumenty i przyrządy lecznicze i dentystyczne (z wyjątkiem pił wszelkiego rodzaju, pił łukowych i maszyn do piłowania), aparaty i przyrządy do oświetlania, ogrzewania i gotowania (z wyjątkiem elektrycznych) oraz ich części składowe.

Durax

Nr Rej. 31910. 16.1 1943. Pierw. 24.10 1942.
Fa. Mechanische Weberei Altstadt G. m. b. H. Ostritz i. Sa. Wytwórnia i sprzedaż wyrobów tekstylnych. **Towary:** materiały do czyszczenia, ścierki do czyszczenia, ścierki do polerowania i wycierania, czyściwo maszynowe, wyciory do czyszczenia, ścierki do szorowania, ręczniki.



Nr Rej. 31911. 16.1 1943. Pierw. 28.10 1942.
Fa. Dr. A. Wander G. m. b. H. Osthofen. Fabryka preparatów dietetycznych i farmaceutycznych. **Towary:** dietetyczne środki odżywcze, dietetyczne preparaty słodowe, środki lekarskie, produkty chemiczne do celów medycznych i higienicznych, artykuły i preparaty farmaceutyczne, plastry, materiały opatrunkowe, środki do niszczenia zwierząt i roślin, środki dezynfekcyjne, środki do konserwowania artykułów spożywczych, produkty chemiczno-farmaceutyczne.

Ovosport

Nr Rej. 31912. 16.1 1943. Pierw. 28.10 1942.
Fa. Dr. A. Wander G. m. b. H. Osthofen. Fabryka dietetycznych preparatów słodowych. **Towary:** dietetyczne środki odżywcze, preparaty chemiczno-farmaceutyczne.

Dr. Wander's
Singusto

Nr Rej. 31913. 21.1 1943. Pierw. 13.7 1942.
Fa. Beiersdorf A. G. Posen. Posen. Fabryka
produktów chemicznych. Towary: środki lecz-
nicze, higieniczne, dentystyczne, dezynfekcyj-

ne, preparaty farmaceutyczne, materiały ap-
teczne i opatrunkowe, prezerwatywy, perfume-
rie, kosmetyki i inne środki toaletowe, pudry
dla dzieci.



Nr Rej. 31914. 21.1 1943. Pierw. 21.10 1942.
Fa. Polskie Zakłady Philips Spółka Akcyjna.
Warschau. Wytwórnia aparatów radiowych
i ich części oraz urządzeń elektrycznych. To-
wary: odbiorniki radiowe.

Philetta

Nr Rej. 31915. 25.1 1943. Pierw. 2.5 1941
(Niemcy). Fa. Joh. Moritz Rump. Altena i. W.
Fabryka wyrobów metalowych. Towary: igły
z żelaza, metali, metali lekkich, kości, drzewa,
celuloide i sztucznych mas; igły do ręcznych
robót, iglice i szydełka; igły z uszkami, igły
do szycia, cerowania, haftowania, marszcze-
nia, szycia opakowań; igły do maszyn do szy-
cia; szpilki, szpilki ze szklanymi główkami, igły
zabezpieczone; napastrki z wszelkich materia-
łów; narzędzia do robót ręcznych, jak: grzybki
do cerowania, szydła, igły do przeciągania, na-
wijacz nity; igły do chwytania oczek; przybo-
ry do szycia, podróżne przybory do szycia; to-
wary biżuteryjne, towary z drutu — druciane
uchwyty do kieszeni, haczyki i oczka, sprzącz-
ki; zamknięcia do zbiorników, naczyń i bute-
lek, zamknięcia z pokrywami i kapsle do zbior-
ników ze środkami żywnościowymi i spożyw-
czymi; maszyny i urządzenia do zamykania
zbiorników, naczyń i butelek.

Inoxal

Nr Rej. 31916 31917. 25.1 1943. Pierw.
18.12 1941. Fa. I. G. Farbenindustrie Aktiengesell-
schaft. Frankfurt (Main). Fabryka produk-
tów chemicznych. Towary: produkty chemicz-
ne do celów przemysłowych, naukowych i fo-
tograficznych, środki do gaszenia pożarów,
środki do hartowania i lutowania, surowce mi-
neralne, barwiki, metale płatkowe, środki do
malowania, pokosty, lakiery, bejce, żywice, kle-
je, pasty do obuwia, środki do czyszczenia i kon-

serwowania skóry, środki apreturowe i garbni-
ki, masy froterowe, środki do prania i biele-
nia, krochmal i produkty z niego, farbki do
bielizny, środki do usuwania plam, środki prze-
ciw rdzy, środki do czyszczenia i polerowania
(z wyjątkiem do skóry), kamienie, kamienie
sztuczne, cement, wapno, żwir, gips, smoła,
asfalt, dziegieć, środki do konserwowania drze-
wa, masa do wykładania podłóg i linoleum.

nr 31916

Membranan

Towary: produkty chemiczne do celów
przemysłowych, naukowych i fotograficznych,
środki do gaszenia pożarów, środki do harto-
wania i lutowania, barwiki, farby, pokosty, la-
kiery, bejce, żywice, kleje, środki do czyszcze-
nia i konserwowania skóry, środki apreturowe
i garbniki, pasta do podłóg.

nr 31917

Membranol

Nr Rej. 31918. 25.1 1943. Pierw. 30.10 1942.
Fa. Zakład Ceramiczny J. S. Krawczyk. War-
schau. Wytwórnia wyrobów ceramicznych i me-
talowych dla celów technicznych, oświetlenio-
wych, elektrotechnicznych, ogrzewniczych oraz
wyrobów użytkowych i artystycznych. Towar-
y: sprzęty i wyroby metalowe do gospodar-
stwa domowego, do oświetlenia elektrycznego
i gazowego, ogrzewania elektrycznego i wę-
glowego oraz galanteria metalowa, instrumen-
ty i przyrządy elektryczne, radiowe, mecha-
niczne, cieplne, laboratoryjne i ich części, wy-
roby ceramiczne do gospodarstwa domowego,
oświetlenia elektrycznego i gazowego, ogrze-
wania elektrycznego i węglowego, wyroby ce-
ramiczne galanteryjne, jak również ceramicz-
ne części instrumentów i przyrządów elektrycz-
nych, radiowych, cieplnych i laboratoryjnych.

I s

Nr Rej. 31919. 25.1 1943. Pierw. 21.10 1940 (Niemcy). **Fa. I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft.** Frankfurt a. M. Ogólny wvóz i wywóz, oraz wyrób i sprzedaż farb, artykułów farmaceutycznych i fotograficznych, metali i stopów metalowych, związków azotowych i wszelkiego rodzaju produktów chemicznych. **Towary:** wyroby chemiczne do celów przemysłowych, pokosty, lakiery, zaprawy, żywice, kleiwo, guma, środki zastępujące gumę i wyroby z nich do celów technicznych, masy zawierające sztuczne żywice i masv plastyczne, oraz folie wytwarzane z tych mas, płyty, pręty, rury i inne kształtki, części odlewane sposobem natryskowym.

SINTOL

Nr Rej. 31920. 25.1 1943. Pierw. 12.11 1942. **Fa. Knauber & Maas.** Mannheim. Wytwórnia i sprzedaż wosku do podłóg i tłuszczu do skóry oraz pokrewnych materiałów chemiczno-technicznych. **Towary:** wosk do podłóg.

Siwa

Nr Rej. 31921. 28.1 1943. Pierw. 17.7 1942. **Fa. Teroson-Werk Erich Ross.** Heidelberg. Wyrób i sprzedaż artykułów chemicznych. **Towary:** szczeliwo, uszczelki, smary i kit uszczelniający; wyroby chemiczne do celów przemysłowych, środki do hartowania i lutowania, surowce mineralne, a. m. grafit, środki chroniące przed zamarzaniem wody, gliceryna i namiastki gliceryny; środki do ochrony i izolacji cieplnej, wyroby z azbestu do celów technicznych; atrament; farby; materiały do klejenia, kleje, kity do drewna, szkła, porcelany, metalu, tkanin, papieru, papy, jak również do klejenia gumy, laków i żywic; przetwory do czyszczenia przedmiotów skórzanych, środki do konserwacji skóry, środki do apretury; materiał do naprawy opon i dętek gumowych pojazdów; smary, oleje techniczne i tłuszcze, olej do przewodów hamulcowych; folie i płyty z celuloиду i podobnych materiałów; mydła, środki do usuwania plam i do czyszczenia, środki chroniące od rdzy, środki do czyszczenia i polerowania (z wyjątkiem skóry), środki do szlifowania, masa do doszlifowywania zaworów; środki do konserwacji drewna; wyroby zawierające asfalt i smołę.

Teroson

Nr Rej. 31922. 28.1 1943. Pierw. 16.11 1942. **Fa. Opta Radio Aktiengesellschaft.** Berlin-Steglitz. Fabryka i sprzedaż aparatów elektro-technicznych, zwłaszcza aparatów, części składowych i przyborów do radiofonii, telegrafii bezdrutowej, odtwarzania dźwięków i telewizji. **Towary:** aparaty, instrumenty i przyrządy elektro-techniczne, sprzęt do telegrafów i telefonów bez drutu, aparaty radiowe i ich części, zwłaszcza z wbudowanym urządzeniem do połączenia z siecią prądu stałego lub zmiennego albo stałego i zmiennego, telewizyjne aparaty nadawcze i odbiorcze i ich części, aparaty telefoniczne i telegraficzne przewodowe i bezprzewodowe, lampy Braun'a o napełnieniu gazowym i bez niego, ze środkami do rozrządzania natężania i bez nich, zwłaszcza z elektrodami do rozrządzania, oscylografiy katodowe, naczynia względnie lampy wyładowcze, lampy wzmacniakowe, detektorowe i oscylacyjne, lampy wielokrotne, lampy prostownicze, zwykłe i jarzące, lampy wyładowcze, zwłaszcza powyżej wymienionego rodzaju z katodami żarowymi lub zimnymi lub żarowymi i zimnymi, komórki do rozrządzania świetlnego, komórki fotoelektryczne, oscylatory i rezonatory kryształowe, zwłaszcza kwarcowe.

Opta

Nr Rej. 31923. 30.1 1943. Pierw. 4.9 1942. **Fa. Carl Herder.** Solingen-Ohligs. Fabryka wyrobów stalowych. **Towary:** nożyki do golenia.



Nr Rej. 31924. 30.1 1943. Pierw. 15.10 1942. **Fa. Carl Herder.** Solingen-Ohligs. Fabryka wyrobów stalowych. **Towary:** brzytwy, nożyki do golenia, maszynki do golenia.

Arabella

Nr Rej. 31925. 30.1 1943. Pierw. 15.10 1942. **Fa. Carl Herder.** Solingen-Ohligs. Fabryka wyrobów stalowych i przedsiębiorstwo transportowe. **Towary:** brzytwy, nożyki do golenia, maszynki do golenia.

My Boy

Nr Rej. 31926. 30.1 1943. Pierw. 15.10 1942.
Fa. Carl Herder. Solingen-Ohligs. Sprzedaż wyrobów stalowych i żelaznych. **Towary:** wyroby nożownicze, noże, nożyczki, nożyki do golenia.

Barber

Nr Rej. 31927. 30.1 1943. Pierw. 28.10 1942.
Fa. Dagro-Nahrungsmittel-Fabrik Meta Beinhauer. Bad Hönningen a. Rhein. Wyrób i sprzedaż ekstraktów mięsnych i przypraw. **Towary:** ekstrakty mięsne, ekstrakty mięsne do bulionów, mięsne kostki bulionowe, zupy w kostkach, w stanie ciekłym i w płynie, płynne przyprawy do zup.



„DAGRO“

Nr Rej. 31928. 30.1 1943. Pierw. 5.11 1942.
Fa. Deutsche Kleider-Werke Aktiengesellschaft. Frankfurt (Main). Fabryka odzieży. **Towary:** części odzieżowe, bielizna osobista, stółowa i pościelowa, gorsety.

Zewolka

Nr Rej. 31929. 30.1 1943. Pierw. 19.9 1942.
Fa. Magyar Wolframlámpagyár Kremenezky János R. T. Budapest. Wyrób i sprzedaż artykułów elektrycznych do celów radia, telefonii, telegrafii oraz artykułów do celów leczniczych, gospodarczych i kosmetycznych. **Towary:** wyroby gliniane, artykuły i narzędzia pielęgnarskie, wyroby z bursztynu, żarówki elektryczne, lampy elektronowe i inne wyładowcze, wyroby metalowe, metale; fotoelektryczne: części składowe, przyrządy, komórki, artykuły, lampy elektronowe i inne wyładowcze, maszyny, artykuły do celów szkolnych, połączenia, przybory, aparaty, lampy, montaż i mechanizmy; maszyny; elektroakustyczne do maszyn dźwiękowych (gramofonów): części składowe, przyrządy, komórki i artykuły; elektroakustyczne lampy elektronowe i inne wyładowcze; elektroakustyczne należące do maszyn dźwiękowych (gramofonów): maszyny, artykuły szkolne, połączenia, przybory, aparaty, lampy, montaż i mechanizmy; służące do użytku lekarskiego: ampułki, przyrządy, artykuły i opakowania; przedmioty pierwszej potrzeby; do użytku lekarskiego: puszki, sprzęty, maszyny, aparaty, montaż, naczynia, tygle, wyroby szkla-

ne i aparaty lecznicze; głośniki; elektroakustyczne należące do filmów dźwiękowych: części składowe, przyrządy, komórki, artykuły, lampy elektronowe i wyładowcze, maszyny, artykuły szkolne, połączenia, przybory, aparaty, lampy, montaż i mechanizmy; instrumenty muzyczne; przedmioty, środki, maszyny i aparaty do gospodarstwa domowego; izolatory cieplne; części składowe zbiorników ciepła oraz należące do tych zbiorników: przyrządy, komórki, artykuły, puszki, sprzęty, maszyny, artykuły do celów szkolnych, przybory, aparaty, butelki, montaż, mechanizmy i naczynia; zasobniki ciepła; ekonomizatory ciepła; elektroakustyczne oraz elektrooptyczne: części składowe urządzeń sygnalizujących i ochronnych, przyrządy, komórki, artykuły, lampy elektronowe i inne lampy wyładowcze, maszyny, artykuły szkolne, połączenia, przybory, lampy, montaż i mechanizmy; urządzenia, maszyny, aparaty i montaż do kosmetyki; wyroby kamienne; wszelkie elektryczne: części składowe, przyrządy, komórki, artykuły, lampy elektronowe i inne wyładowcze, maszyny, artykuły szkolne, połączenia, przybory, aparaty, lampy, montaż i mechanizmy; instrumenty; przybory do nauczania; urządzenia, maszyny, aparaty i montaż lekarskie; części składowe i przyrządy radiowe; służące do potrzeb radia: komórki, artykuły, lampy elektronowe i inne wyładowcze; maszyny, artykuły szkolne, połączenia, przybory; aparaty, lampy, montaż i mechanizmy radiowe; artykuły reklamowe; baterie suche; baterie elektryczne oprócz suchych; narzędzia; izolatory; izolacje; wyroby z pianki morskiej; służące do telewizji: części składowe, przyrządy, komórki, artykuły, lampy elektronowe i inne wyładowcze, maszyny, artykuły szkolne, połączenia, przybory, aparaty, lampy, montaż i mechanizmy; służące do telefonii: części składowe, przyrządy, komórki, artykuły, lampy elektronowe i inne wyładowcze, maszyny, artykuły szkolne, połączenia, przybory, aparaty, lampy, montaż i mechanizmy do telefonii; służące do telegrafii: części składowe, przyrządy, komórki, artykuły, lampy elektronowe i inne wyładowcze, maszyny, artykuły szkolne, połączenia, przybory, aparaty, lampy, montaż i mechanizmy; artykuły i aparaty masowe; wyroby szklane, wyroby szklane dla chemii, opakowania dla chemii; artykuły i mechanizmy pielęgnarskie; wyroby skórzane; wyroby celulooidowe; wyroby z kości słoniowej; wyroby z drzewa; fotoelektryczne części składowe, artykuły i artykuły do celów szkolnych; elektroakustyczne do maszyn dźwiękowych (gramofonów): części składowe, artykuły i artykuły do celów szkolnych; wyroby gumowe; przyrządy, artykuły, opakowania, sprzęty, puszki, montaż, naczynia i tygle do celów lekarskich; aparaty do celów leczniczych; elektroakustyczne do filmów dźwiękowych: części składowe, artykuły i artykuły do

celów szkolnych; przedmioty, środki, maszyny i aparaty do gospodarstwa domowego; izolatory ciepłe; części składowe, przyrządy, komórki, artykuły, puszki, sprzęty, artykuły szkolne, środki, aparaty i butelki do zbiorników ciepła; montaż, mechanizmy i naczynia zbiorników ciepła; elektroakustyczne i elektrooptyczne elektryczne: części składowe do przyrządów sygnalizacyjnych i ochronnych, artykuły i artykuły do celów szkolnych; przyrządy, maszyny, aparaty i montaż do kosmetyki; wszelkie elektryczne: części składowe, artykuły do celów szkolnych i przyrządy do nauczania; przyrządy i montaż lekarskie; wyroby papierowe; prospekty; przyrządy, artykuły i artykuły do celów szkolnych do radia; narzędzia rysunkowe; artykuły reklamowe; wyroby ze słomy; izolacje; izolatory; części składowe, artykuły i artykuły do celów szkolnych do telewizji; części składowe i artykuły do celów szkolnych do telefonii; części składowe, artykuły i artykuły do celów szkolnych do telegrafii; artykuły i aparaty masowe.



Nr Rej. 31930. 30.1 1943. Pierw. 16.7 1942. **Kazimierz Rakowicz.** Warschau. Wytwórnia gazogeneratorów i części samochodowych. **Towary:** części gazogeneratorów, komplety gazogeneratorowe, inne części samochodowe z wyjątkiem części gumowych.

WMW

PRZEDŁUŻENIE OCHRONY PRAWNEJ ZNAKÓW

(Po numerze rejestru podana jest data, do której przedłużono ochronę znaku).

21948 — 21.10 1951	22118 — 30.11 1951
22117 — 30.11 1951	23369 — 29.12 1952

23378 — 31.12 1952	23458 — 8. 2 1953
23379 — 31.12 1952	23466 — 8. 2 1953
23382 — 31.12 1952	23467 — 8. 2 1953
23383 — 31.12 1952	23491 — 18. 2 1953
23397 — 18. 1 1953	23526 — 25. 2 1953
23399 — 18. 1 1953	23571 — 9. 3 1953
23439 — 30. 1 1953	23993 — 25. 7 1953
23454 — 31. 1 1953	

ZMIANY W REJESTRZE

a) Nr Rej. 3044 — 3046 — prawo z rejestracji znaku przepisano z firmy: „Tetra” Aktiengesellschaft Société Anonyme „Tetra” na firmę: „Tetra” K. G. Dr. Theobald Kratochwil & Co”.

Nr Rej. 21948, 23439 — prawo z rejestracji znaku przepisano z firmy: „Karol Sander” na firmę: „Chemische Fabrik Tukan Karl Sander inh. R. Sander”.

b) Nr Rej. 22117, 22118 — nazwa firmy: „Société Michelin & Cie” zmieniona na: „Pui-seux, Boulanger & Cie”.

c) Nr Rej. 31669 — z wykazu towarów skreślono: „kawa, namiastki kawy, dodatki do kawy, ekstrakty kawowe”.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU

Na podstawie art. 184 p. b) rozporządzenia z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) wykreślone zostały znaki towarowe, zarejestrowane za następującymi numerami:

(Po o numerze rejestru podana jest data wygaśnięcia prawa z rejestracji znaku).

7237 — 18. 1 1943	14385 — 21. 1 1943
9006 — 21. 1 1943	14387 — 21. 1 1943
10608 — 18. 1 1943	18592 — 26. 1 1943
10610 — 21. 1 1943	27887 — 21. 1 1943
10613 — 26. 1 1943	27888 — 15. 1 1943
10614 — 26. 1 1943	27889 — 15. 1 1943
13523 — 26. 1 1943	30162 — 21. 1 1943
14360 — 21. 1 1943	30283 — 26. 1 1943

SPROSTOWANIA

W zeszycie 12 *Wiadomości Urzędu Patentowego* z dn. 31.12 1942:

na str. 294, szpalta 2, w wierszu 11 od góry, zamiast „49” winno być „4g”.

W zeszycie 1 z dn. 30.1 1943:

na str. 5, szpalta 1, § 1 lit. B (Środki obrony biernej) p. 3 winien mieć brzmienie następujące:

„3. aparaty podsłuchowe, reflektory, aparaty do wytwarzania sztucznej mgły i zasłon dymnych, maski gazowe, przyrządy oddechowe itp.”